

374.8593

๙๕๕๘๓

๙.3

การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษา
ต่างประเทศ ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบ ในกรุงเทพมหานคร

ปริญญาโท

ของ

สุรางค์ วิจารณ์ชัย

๗ ก.ย. 2536

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2536

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

185325

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม นิคมานนท์)

.....กรรมการ
(ดร. สวัสดิ์ อุดมโภชน)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปฐม นิคมานนท์)

.....กรรมการ
(ดร. สวัสดิ์ อุดมโภชน)

.....กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ เขียรศรี วิวิธสิริ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ 19 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2536

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความอนุเคราะห์จาก รศ.ดร.ปฐม นิคมานนท์ ประธานควบคุมปริญญาโท คร.สวัสดิ์ อุดมโกชน์ กรรมการควบคุมปริญญาโท รวมทั้ง รศ.เชียรศรี วิวิธสิริ ซึ่งเป็นกรรมการสอบปริญญาโท ที่ได้กรุณาให้ความรู้อันเป็นพื้นฐาน และให้คำแนะนำปรึกษาในการทำปริญญาโท จนกระทั่งปริญญาโทฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทั้งสามท่านดังกล่าวไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.สมศักดิ์ ศรีมาโนชญ์ ดร.นิลาวัลย์ สุดมี อาจารย์ วิชาตรี โยสีดา เลขานุการกรมการศึกษานอกโรงเรียน Mr.Tony Stevenson และคุณอารมย์ บุญคุ้ม ที่ช่วยกรุณาให้คำแนะนำเสนอความคิดเห็น เป็นธุระในการติดต่อผู้บริหารโรงเรียนต่าง ๆ และสละเวลาอันมีค่าของท่านพาไปพบท่านเจ้าของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยความเต็มใจ

สุดท้ายขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ คณาจารย์ทุกท่าน ตลอดจนเจ้าหน้าที่ห้องสมุด เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านด้วยดีตลอดมาโดยเฉพาะคุณรังรอง สีทองดี ผู้เปรียบเสมือนทั้งเพื่อนและพี่ที่คอยให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งให้กำลังใจในการทำงานปริญญาโทฉบับนี้ และอีกที่จะกล่าวขอบคุณได้คือ คุณสมชัย วิจารณ์วิชย์ สามิผู้เป็นที่รักที่คอยดูแลเอาใจใส่ลูกทั้งสอง แทนคุณแม่ และขอขอบคุณ.ช.สุวิษา และด.ช.สุพิชาน วิจารณ์วิชย์ ที่ทำให้เวลาคุณแม่ได้ทำปริญญาโทฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ความดีของปริญญาโทฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแต่ คุณพ่อ คุณแม่ และคุณครูฉลบชลิย์ พวางกูร

สุรางค์ วิจารณ์วิชย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและปัญหาสำหรับการวิจัย	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
ความสำคัญของการวิจัย	8
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	9
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
การจัดการศึกษาเอกชนในประเทศไทย	12
นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาภาคเอกชน	13
หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาเอกชน	14
การบริหารโรงเรียน	17
การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	20
ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานโรงเรียน	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23

บทที่	หน้า
3	28
วิธีดำเนินการวิจัย	28
รูปแบบของการวิจัย	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย	28
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
วิธีการเก็บข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
4	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ตอนที่หนึ่ง ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์	34
ตอนที่สอง	38
สภาพการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ	38
วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง	38
ลักษณะของการดำเนินงาน	40
หลักสูตรการเรียนการสอน	43
ครูผู้สอน	46
ตัวผู้เรียน	47
อาคารสถานที่	49
สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก	51

ตอนที่สาม	52
ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน	52
ปัญหาการแข่งขัน	52
ปัญหาเรื่องครูเข้า - ออก	53
ปัญหาด้านสถานที่	53
ปัญหาการตัดสินใจล่าช้า	54
ปัญหาการจัดสวัสดิการให้แก่ครู	55
ปัญหาด้านการขาดบุคลากรด้านบริหาร	56
ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร	56
ปัญหาด้านการเรียนการสอน	57
ปัญหาด้านครูผู้สอนและผู้เรียน	58
ปัญหาด้านอุปกรณ์ และ สื่อการเรียน	60
ตอนที่สี่	60
ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นเพิ่มเติม	60

5	สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ	62
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	62
	ความสำคัญของการวิจัย	62
	รูปแบบของการวิจัย	63
	ขอบเขตของการวิจัย	64
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	64
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	65
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	65
	การวิเคราะห์ข้อมูล	65
	สรุปผลการวิจัย	65
	อภิปรายผล	68
	ข้อเสนอแนะ	72
	บรรณานุกรม	76
	ภาคผนวก	
	ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	80
	ภาคผนวก ข แบบบันทึกข้อมูลและแบบสัมภาษณ์เจ้าของโรงเรียน	82
	เรื่องสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ	
	ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบ ในกรุงเทพมหานคร	

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถิติจำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาต่างประเทศเฉพาะในเขต กรุงเทพมหานคร ระหว่างปีการศึกษา 2531 - 2535	4
2 รายชื่อโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์	29
3 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสัมภาษณ์	35
4 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ	39
5 ลักษณะของการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ	41
6 แสดงรูปแบบการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน	43
7 แสดงจำนวนครูต่างชาติในโรงเรียนสอนภาษา	40
8 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้เรียน	48
9 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของอาคารสถานที่ตั้งโรงเรียน	50

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและปัญหาสำหรับการวิจัย

สังคมปัจจุบันมีความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ อย่างกว้างขวาง และรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือการเมือง ทั้งนี้เพราะได้รับอิทธิพลมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นประการสำคัญ ความเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็วนี้ทำให้คนเราต้องพยายามปรับตัวเพื่อให้ทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลงนั้น สิ่งหนึ่งที่ช่วยยาคคนมีการปรับตัวได้ดี คือ การศึกษา เพราะการศึกษาไม่ว่าในระบบหรือนอกระบบโรงเรียนจะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่บุคคลให้ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และเพิ่มพูนทักษะ ความสามารถ เพื่อให้ปรับตัวได้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคม และความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ รวมทั้งการแข่งขันในการประกอบอาชีพ (สุรพันธ์ ยันทอง, 2523 : 2) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีประชาชนอยู่อย่างหนาแน่น มีการแข่งขันสูง บุคคลจึงมีความต้องการที่จะได้รับการศึกษาเพิ่มเติมตลอดเวลา เพื่อไม่ให้ตัวเองต้องล้าสมัยและถูกทอดทิ้งอยู่เบื้องหลัง

การจัดการศึกษาโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ การศึกษาในระบบโรงเรียน (Formal Education) และศึกษานอกระบบโรงเรียน (Nonformal Education) โดยหลักการแล้ว การศึกษาทั้ง 2 ระบบควรมีความสอดคล้อง สัมพันธ์ และเกื้อหนุนกัน เพื่อขยายโอกาสให้ประชาชนสามารถได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องตามแนวปรัชญาการศึกษาตลอดชีวิต (บรม นิคมานนท์, 2532 : 112)

การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นการเตรียมคนเข้าสู่อาชีพเป็นการให้การศึกษาคือเป็นพื้นฐาน ตลอดจนให้ความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ลักษณะการจัดโดยทั่วไปจะมีโครงสร้างและวัตถุประสงค์ตายตัว ใช้ระยะเวลาในการเรียนยาวนาน มุ่งประกาศนียบัตร ยึดครูเป็นศูนย์กลาง มีสถานที่เรียนโดยเฉพาะ และเสียค่าใช้จ่ายสูง (บรม นิคมานนท์, 2528 : 55 - 60)

ส่วนการศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นการจัดการศึกษาที่มีลักษณะยืดหยุ่นมากกว่าการศึกษาในระบบโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นด้านระยะเวลาการเรียน อายุของผู้เรียน สถานที่เรียน และวัตถุประสงค์ในการเรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากกว่า กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ก็ไม่ตายตัว สามารถยืดหยุ่นได้มากกว่าการศึกษาในระบบโรงเรียน (ปฐม นิคมานนท์. 2532 : 131)

เนื่องจากการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนเป็นภารกิจที่ใหญ่ยิ่ง เกินกว่าที่รัฐบาลจะรับภาระได้ไหว ด้วยมีข้อจำกัดต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อจำกัดด้านงบประมาณ และทรัพยากรที่นำมาใช้ในการจัดการศึกษา ดังนั้นเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระในด้านนี้ และเพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการด้านการศึกษาระดับของประชาชนได้อย่างเต็มที่ รัฐจึงเปิดโอกาสให้เอกชนที่มีความสามารถ และมีคุณสมบัติเหมาะสม รวมทั้งมีเจตจำนงที่จะบริการด้านการศึกษาเพื่อประโยชน์ส่วนรวมได้ เข้ามาร่วมจัดการศึกษาได้ โดยให้อยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2520 : 4) ซึ่งจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันเอกชนมีศักยภาพที่จะบริหารการศึกษาได้อย่างเคียงบ่าเคียงไหล่กับรัฐ และเป็นที่ยอมรับว่าเอกชนมีความพร้อมด้านทรัพยากรมากกว่า มีเครื่องมืออุปกรณ์ทันสมัยกว่า ตลอดจนมีอาคารสถานที่มากกว่าของรัฐ (บรรจง ชูสกุลชาติ. 2531 : 6)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว เอกชนจึง เข้ามาร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวางโดยอยู่ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่ให้คำปรึกษา ดูแล และควบคุมมาตรฐานการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนให้อยู่ในทิศทางเดียวกันกับการจัดการศึกษาของรัฐ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2523 : 3)

การจัดการศึกษาภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการการศึกษาเอกชนแบ่งออกเป็น 3 ประเภท (คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2529 : 1 - 2)

1. การศึกษาในระบบโรงเรียน ได้แก่ ประเภทของโรงเรียนสามัญศึกษา ในระดับต่างๆ คือ อนุบาล ประถม มัธยม และอุดมศึกษา ซึ่งรวมโรงเรียนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนในระบบโรงเรียนตามหลักสูตร ปวช. ปวท. และ ปวส.

2. การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นประเภทของโรงเรียนที่ระบุในมาตรา 15 (2) ของ พ.ร.บ.ปี 2525 ได้แก่ โรงเรียนเฉพาะกาล โรงเรียนสอนศาสนา โรงเรียนทอวิชา โรงเรียนศิลปศึกษา โรงเรียนประเภทส่งคำสอน และโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาซึ่งมีวัตถุประสงค์จะให้การศึกษาเกี่ยวกับอาชีพานสาขาวิชาต่าง ๆ

3. การศึกษาที่จัดทำแก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษ หรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา หรือจิตใจ โดยจัดในรูปแบบการศึกษาพิเศษหรือจัดทำการศึกษาแก่บุคคลผู้ยากไร้ หรือผู้เสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาสงเคราะห์ ตามมาตรา 15 (3) ได้แก่ โรงเรียนสอนคนตาบอด โรงเรียนเศรษฐเสถียร โรงเรียนศรีสังวาลย์ เป็นต้น

สำหรับโรงเรียนที่จัดการศึกษาในประเภทที่ 2 คือโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทนอกระบบโรงเรียนนั้น ในปัจจุบันได้เปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในสาขาอาชีพต่าง ๆ มากกว่า 40 สาขาวิชา โดยแบ่งออกเป็น 6 กลุ่มวิชาใหญ่ ๆ คือ

1. กลุ่มวิชาภาษา เช่น อังกฤษ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส จีน เป็นต้น
2. กลุ่มวิชาพาณิชยกรรม เช่น พิมพ์ดีด คอมพิวเตอร์ บัญชี
3. กลุ่มวิชาคหกรรม เช่น เสริมสวย อาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า
4. กลุ่มวิชาอุตสาหกรรม เช่น ชักรถ ซ่อมวิทยุ โทรทัศน์
5. กลุ่มวิชาศิลป์ เช่น การฝีมือ ศิลปป้องกันตัว ถ่ายรูป
6. กลุ่มวิชาอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ เกษตร วิเคราะห์อัญมณี

ในปีการศึกษา 2535 มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทนอกระบบ รวมทั้งสิ้น 1,377 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 313,100 คน เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครนั้นมีโรงเรียนจำนวน 793 โรงเรียน และมีนักเรียนมากถึง 31,100 คน (กองนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2535 : 2)

ในบรรดาหลักสูตรของโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาที่จัดการศึกษานอกระบบนี้หลักสูตรที่มีผู้ลงทะเบียนเรียนมากที่สุด คือ หลักสูตรภาษาต่างประเทศ ซึ่งตามมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2531 อนุญาตให้เปิดสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนดังกล่าวได้ 4 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมัน (หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร 0202 / 2343 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2531) ภาษาต่างประเทศทั้ง 4 ภาษาที่อนุญาตให้เปิดทำการสอนนี้ ภาษาอังกฤษมีผู้สนใจเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส และภาษาเยอรมัน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 สถิติจำนวนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนสอนภาษาต่างประเทศ เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างปีการศึกษา 2531 - 2535

ปีการศึกษา หลักสูตร	ปี 2531		ปี 2532		ปี 2533		ปี 2534		ปี 2535	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ	75,545	87.50	83,869	87.79	82,920	62.62	85,201	83.52	95,212	83.61
ภาษาญี่ปุ่น	6,602	7.65	7,434	7.78	45,156	34.10	12,755	12.50	14,861	13.05
ภาษาฝรั่งเศส	4,154	4.81	4,214	4.42	4,320	3.27	4,046	3.97	3,792	3.33
ภาษาเยอรมัน	35	0.04	12	0.01	13	0.01	6	0.01	5	0.01
รวม	86,336	100.00	95,529	100.00	132,409	100.00	102,008	100.00	113,870	100.00

แหล่งที่มา : อ้างอิงมาจากกองนโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (เสาวนีย์ หนังสือนิตย. 2535 : 3)

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นถึงอัตราการขยายตัวของจำนวนผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศภาคเอกชน ประเภทนอกระบบโรงเรียนตั้งนี้ ในปีการศึกษา 2531 มีผู้เรียน 86,336 คน และจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงปีการศึกษา 2535 มีผู้เรียน 113,870 คน ดังนั้นในระยะเวลาที่ผ่านมา 5 ปี มีอัตราการขยายตัวด้านจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นตามลำดับ

สำหรับจำนวนผู้เรียนภาษาอังกฤษนั้นอัตราการขยายตัวสูงมากกว่าภาษาอื่น กล่าวคือ ในปี 2531 มีนักเรียน 75,545 คน เมื่อถึงปี 2535 มีจำนวนผู้เรียน 95,212 คน ส่วนภาษาญี่ปุ่นในปี 2531 มีผู้เรียน 6,602 คน ปี 2535 มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 14,861 คน และท้ายสุดคือภาษาฝรั่งเศสปี 2531 มีจำนวนนักเรียน 4,154 คน ส่วนปี 2535 นี้มีจำนวน 3,792 คน

เมื่อพิจารณาจากจำนวนผู้เรียนแต่ละปีทำให้ทราบว่าในอนาคตมีแนวโน้มของการขยายตัวของผู้เรียนสูงขึ้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากปัจจุบันภาษาอังกฤษกำลังเป็นที่นิยมของคนทั่วไป และมีความสำคัญต่อคนไทยสูงขึ้น เพราะภาษาอังกฤษสามารถเป็นตัวการสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทิศทาง หรือแนวโน้มต่าง ๆ ในการพัฒนาระบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่นการศึกษา เศรษฐกิจ และการเมือง เป็นต้น ส่วนด้าน - การศึกษานั้นประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะเปิดการศึกษาให้เป็นสากลเป็นศูนย์กลางของการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

นอกจากนี้รัฐยังมีนโยบายที่จะส่งเสริมที่เปิดโรงเรียนนานาชาติอย่างเสรี และอนุญาตให้คนไทยเข้าศึกษาในโรงเรียนนานาชาติได้ ประกอบกับประเทศไทยมีการติดต่อค้าขายกับนานาชาติประเทศมากขึ้น ธุรกิจการท่องเที่ยวเจริญก้าวหน้าขึ้นมีชาวต่างชาติเข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น จึงเป็นเหตุให้คนไทยตื่นตัวและเล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นหากมีผู้ทำหน้าที่รับผิดชอบงานด้านการศึกษา ได้เตรียมการศึกษาหาข้อมูลไว้ล่วงหน้า เพื่อรับทราบปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงาน และวางแผนการจัดการศึกษา เพื่อจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพจนเป็นที่พอใจของผู้เรียนที่กำลังเพิ่มมากขึ้นทุกปี

การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของประเทศไทยนั้น ได้รับการสนับสนุนอย่างมากทั้งจากภาครัฐบาลและเอกชน ถึงแม้ว่าสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จะได้พัฒนาหลักสูตร และแนวการสอนตลอดเวลา แต่กระนั้นผลของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยก็ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ จากการสำรวจและงานวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนของ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษพบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกิดขึ้นทุกระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา (พรดิณี สาคริก. 2528 : 8) ปัญหาส่วนมากเกิดจากคุณภาพของครูผู้สอน ซึ่งมีผลกระทบต่อ การเรียนการสอนมากที่สุด เพราะครูเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนการสอน

สำหรับปัญหาด้านหลักสูตรพบว่า การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระบบโรงเรียนยังไม่เอื้อต่อการนำไปใช้ในการประกอบอาชีพมากเท่าที่ควร (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2514 : 64) ซึ่งการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนจะมีปัญหาด้านนี้น้อยกว่า ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่เลือกเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา และหลักสูตรนอกระบบของแต่ละโรงเรียนได้พยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของสังคมและให้ทันสมัยอยู่เสมอ (บริยา นวรัตน์. 2525 : 1) นอกจากนี้ บังอร สว่างวาริรส (2526 : 26) ได้กล่าวสรุปว่าในผลงานวิจัยว่า หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนมีความสอดคล้องกับความต้องการของวงการธุรกิจมากกว่าหลักสูตรในโรงเรียนรัฐบาล

จากสถิติด้านจำนวนผู้เรียน พบว่าโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเอกชนประเภทนอกระบบโรงเรียนมีส่วนสำคัญในการให้บริการการศึกษา นอกระบบแก่เยาวชนและผู้ใหญ่ที่ต้องการเรียนแบบนอกระบบโรงเรียน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพประชากรที่น่าสนใจ และควรได้รับการสนับสนุน เนื่องจากทำให้การศึกษาของโรงเรียนดังกล่าวมีข้อได้เปรียบมากกว่าการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน ทั้งด้านระยะเวลาและการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดูแลควบคุมให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลและคุณภาพของการศึกษา

ฉะนั้นถ้าหากได้มีการศึกษาวิจัยอย่างมีระบบเพื่อให้เข้าใจสภาพการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรค และข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชน รวมทั้งความคิดเห็นของเจ้าของ หรือผู้บริหารโรงเรียนจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เพื่อนำไปใช้ประกอบการพิจารณาหาแนวทางพัฒนาโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพประชากรนอกระบบโรงเรียนส่วนหนึ่งด้วย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชนประเภทนอกระบบโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีความมุ่งหมายของการวิจัย 2 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานปัจจุบันเกี่ยวกับ ระบบบริหาร นโยบายการจัดตั้ง การบริหารงาน หลักสูตร ครูผู้สอน คุณวุฒิ และประสบการณ์ของผู้สอน ผู้เรียน อาคารสถานที่ สื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาประเภทนอกระบบโรงเรียน สาขาวิชาภาษาอังกฤษในเขตกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานอกระบบตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลของการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชนประเภทศึกษานอกระบบโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร โดยส่วนรวม ซึ่งได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะการจัดตั้ง ระบบบริหาร หลักสูตร ครูผู้สอน ผู้เรียน อาคารสถานที่ สื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ข้อมูลเหล่านี้ จะให้ประโยชน์ในการนำไปใช้ประกอบการวางแผน พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษารวมทั้ง เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลให้การดำเนินงานของโรงเรียนสามารถสนองความต้องการด้านการเรียนภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น

2. การศึกษาตามความมุ่งหมายในข้อ 2 เป็นการประมวลปัญหาและข้อเสนอแนะจากเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนเป็นการสะท้อนข้อมูลไปสู่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผู้มีหน้าที่ควบคุมดูแลโรงเรียนดังกล่าวโดยตรง เพื่อคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะได้ใช้ข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผนในการพัฒนาโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชนให้สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

3. เนื่องจากยังไม่มี การวิจัยในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การวิจัยในเรื่องนี้ให้กว้างขวางและลึกซึ้งต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ขอบเขตด้านเวลา ช่วงเวลาที่ศึกษา คือระยะเวลาของการเก็บข้อมูลในระหว่างเดือนตุลาคม ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2535
3. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรกลุ่มเป้าหมายหรือผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนเอกชนตามมาตรา 15(2) ประเภทวิชาภาษาต่างประเทศ ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบที่อยู่ภายใต้การดูแลของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งในปีการศึกษา 2535 มีโรงเรียนดังกล่าวที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 147 โรงเรียน งานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาความคิดเห็นจากเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนแห่งละ 1 คน ดังนั้นจะมีประชากรกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยรวมทั้งสิ้น 147 คน
4. ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาสำหรับงานวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 3 ประเด็นคือ
 - 4.1 สภาพการดำเนินงาน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของโรงเรียนดังต่อไปนี้คือ
 - 4.1.1 ลักษณะการจัดตั้ง ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง ระยะเวลาการก่อตั้ง การดำเนินงาน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการจัดตั้ง
 - 4.1.2 ระบบบริหาร ได้แก่ การจํอองค์กรและระบบบริหารภายใน โรงเรียนโดยทั่วไป การแบ่งแยกหน้าที่ในการบริหาร ความสะดวก ความคล่องตัว ตลอดจนปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารภายในโรงเรียน
 - 4.1.3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษว่ามีอะไรบ้าง มีระดับใด หรือประเภทใด รวมทั้งรายละเอียดอื่น ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร
 - 4.1.4 ครูผู้สอน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับครูผู้สอน เช่น จำนวน วุฒิ ค่าจ้าง เงินราชการจ้าง การจัดหาครู ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน

4.1.5 ผู้เรียน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้เรียน เช่น จำนวน แบ่งแยกตามเพศ ตามหลักสูตร และข้อมูลอื่น ๆ จากสถิติของโรงเรียน

4.1.6 อาคารสถานที่ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ อาคารเรียน การควบคุมดูแล ปัญหาและอุปสรรคที่มีเกี่ยวกับสถานที่เรียน

4.1.7 สื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน ได้แก่ จำนวน คุณภาพ ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง

4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนจากทัศนะของเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งการศึกษานี้จะไม่จำกัดด้าน หรือขอบเขตของปัญหาจะเปิดโอกาสให้ผู้ตอบตอบได้อย่างเสรี แล้วผู้วิจัยนำมาประมวลและจัดประเภทในภายหลัง การได้ประเภทและจำนวนปัญหามากเท่าใด จึงขึ้นอยู่กับคำตอบของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการถามแบบปลายเปิด

4.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา เป็นข้อเสนอแนะจากทัศนะของเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งเป็นการตอบจากคำถามปลายเปิด ไม่จำกัดคำตอบ ผู้วิจัยเป็นผู้ประมวลและจำแนกประเภทจากคำตอบที่ได้

คานิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียน งานวิจัยครั้งนี้ หมายถึง โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษที่ดำเนินงานโดยโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทศึกษานอกระบบ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดอยู่ในมาตรา 15 (2) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 งานวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมี 147 โรงเรียน

2. เจ้าของ หมายถึง เจ้าของโรงเรียนซึ่งเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 โดยอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เจ้าของโรงเรียนอาจจะ

เป็นเอกชน องค์กร หรือนิติบุคคลก็ได้ ในการวิจัยครั้งนี้จะถือเอาบุคคลที่เป็นผู้ลงนาม
ในคำขอจัดตั้งและได้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งในฐานะเจ้าของโรงเรียน

3. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้มีอำนาจสูงสุดในโรงเรียนในการควบคุมดูแลตัดสินใจใน
การดำเนินงานของโรงเรียน อาจได้แก่ อาจารย์ใหญ่ เจ้าของโรงเรียน หรือผู้รับใบอนุญาต
ซึ่งขึ้นอยู่กับโรงเรียนแต่ละแห่ง การศึกษาครั้งนี้จะเลือกสัมภาษณ์โรงละ 1 คนอาจเป็นเจ้าของ
โรงเรียน ผู้บริหาร หรือผู้ที่ทางโรงเรียนมอบหมายให้เป็นผู้ให้ข้อมูลก็ได้

4. ปัญหาและอุปสรรค หมายถึง ข้อขัดข้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน
และการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชนประเภทนอกระบบโรงเรียน งานวิจัย
ครั้งนี้จะถือตามความคิดเห็นของเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียน

5. ข้อเสนอแนะ หมายถึง ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษา
อังกฤษบังเกิดผลดี ทำให้การเรียนการสอน การบริหารและการจัดการด้านต่าง ๆ มีประสิทธิภาพ
ซึ่งจะถือข้อเสนอแนะ คำทักสินะ ของ เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาเอกชนในประเทศไทย

การจัดการศึกษาในภาคเอกชนหรือการศึกษาเอกชน หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่เอกชนหรือบุคคลเป็นผู้จัด โดยใช้ทรัพยากรหลักทั้งที่เป็นคน ทุนทรัพย์ และ วัสดุอุปกรณ์ของภาคเอกชน จัดขึ้นด้วยวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์อันจำกัดสำหรับบุคคล เฉพาะกลุ่มเท่านั้น (คณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2532 : 1)

การจัดการศึกษาภาคเอกชนของไทยมีหลักฐานปรากฏมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ดังจะเห็นว่า พ่อ แม่ จะสอนและอบรมลูก ๆ ของตนเอง และเริ่มมีการส่งบุตรหลานไปเรียนนอกบ้านตามสำนักของผู้รู้ และคามวิควาอารามต่าง ๆ (วารสารการศึกษาเอกชน. 2532 : 1)

ในสมัยกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. 1920 - 2310) การศึกษาของไทยยังเหมือนสมัยสุโขทัย เด็กจะถูกส่งไปอาศัยอยู่กับพระในวัด เพื่อเรียนภาษาไทย ภาษาบาลี และ หัวข้อธรรมะต่าง ๆ เพื่อเตรียมตัวบวชพระ ในสมัยนั้นชายไทยทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการจะต้องผ่านการบวชพระมาก่อน

ในสมัยพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. 2199 - 2231) จากจดหมายเหตุของมองซิเออ ลานีเยร์ กล่าวว่า เจ้าพระยาวิชาเยนทร์ ได้ทรงสร้างโรงเรียนเอกชนหลายแห่ง ดังนั้นการศึกษาเอกชนจึงดำเนินต่อมาเรื่อย ๆ จนถึงสมัยกรุงธนบุรี (พ.ศ. 2310 - 2325) ในสมัยรัตนโกสินทร์ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 - รัชกาลที่ 6 (พ.ศ. 2325 - 2461) มีโรงเรียนเอกชนทั้งหมด 4 โรง พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดฯให้ตราพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนเพื่อควบคุมโรงเรียนเอกชนทั่วราชอาณาจักร และเพื่อปรับปรุง แก้ไข กฎระเบียบต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชน นับแต่นั้นมาการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

เริ่มเข้าสู่ความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น จนกระทั่ง พ.ศ. 2476 รัฐบาลได้จัดตั้งองค์กรขึ้น เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านการศึกษาของเอกชน หรือดูแลโรงเรียนราษฎร์โดยตรง คือจัดตั้งแผนกโรงเรียนราษฎร์ สังกัดกองสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานนี้ ได้พัฒนาต่อมาจนกลายเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ในปัจจุบัน ซึ่งมีฐานะ เทียบเท่ากรมในกระทรวงศึกษาธิการ

ในด้านนการออกกฎหมายเพื่อใช้ในการจัดการศึกษาภาคเอกชนนั้น ได้พัฒนาการขึ้นมา ตามลำดับจนกระทั่ง พ.ศ. 2525 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน (รัชกาลที่ 9) ทรงให้ประกาศยกเลิกพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งได้ใช้มาเป็นเวลานาน และให้ประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 แทน ซึ่งได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ของประเทศมากยิ่งขึ้น และให้เอกชนจัดการศึกษาได้โดยอยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งจัดการศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีวะทั้งในระบบ และนอกระบบโรงเรียน

นโยบายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาภาคเอกชน

การจัดการศึกษาสายอาชีพ หรืออาชีวศึกษาประเภทนอกระบบมีหลักสูตรทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติในการพัฒนาการศึกษาศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) ของกระทรวงศึกษาธิการ (สุวดี โทธิลีดา, 2532 : 15) ซึ่งมีแนวนโยบายมุ่งส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษานอกโรงเรียน สามารถเสริมการบริการทางการศึกษาให้แก่เยาวชนและประชาชนตามความต้องการ และตามความจำเป็นโดยตลอดชีวิต อย่างเพียงพอเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ครอบครัว และชุมชน และปรับปรุงระบบการศึกษาทุกระดับทุกประเภท ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนให้มีความสัมพันธ์ ต่อเนื่องเสริมงานซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของแผนการศึกษาแห่งชาติในหมวด 2

ที่กล่าวไว้ดังนี้

1. รัฐพึงระดมเลือกสรรทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งจากรัฐ ท้องถิ่น เอกชน และ ผู้รับการศึกษา มาใช้ในการจัดการศึกษา

2. รัฐพึงเปิดโอกาสให้เอกชนร่วมรับภาระการจัดการศึกษาได้ โดยอยู่ที่อยู่ในขอบเขตที่รัฐกำหนด

นอกจากนี้นโยบายของรัฐที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการศึกษาด้านอาชีวประเภทนอกระบบ ได้กล่าวไว้ในหมวด 7 ว่า " รัฐจะปรับปรุงการมัธยมศึกษาและให้มีการอาชีวมากขึ้น และจบในตัวเอง และรัฐจะปรับปรุง ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกโรงเรียนในรูปแบบ และลักษณะต่างๆ อย่างกว้างขวาง " ท้ายสุดคือนโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้กำหนดนโยบายไว้ว่าจะเร่งรัดการอาชีวศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายการศึกษาให้กว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเยาวชน และประชาชนนอกระบบโรงเรียนด้วยการขยายและปรับปรุงการศึกษานอกระบบโรงเรียนในลักษณะ และรูปแบบต่าง ๆ

หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการจัดการศึกษาเอกชน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

1. สำนักงานเลขาธิการกรม
2. กองทุนและสวัสดิการ
3. กองทะเบียน
4. กองนโยบายและแผน
5. กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ

6. กองโรงเรียนสามัญศึกษา
7. กองโรงเรียนอาชีวศึกษา
8. หน่วยศึกษานิเทศก์
9. กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ

หน่วยงานต่าง ๆ ทั้ง 9 หน่วยนี้มีหน้าที่รับผิดชอบต่องานของแต่ละหน่วยแตกต่างกันออกไป ไม่ซ้ำซ้อนกัน หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงกับการควบคุมดูแลการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาเอกชน คือ กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ ซึ่งเป็นผู้ดูแลโรงเรียนตามมาตรา 15 (2)

กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบมีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา แนะนำ กำกับ ดูแลการบริหารงาน การดำเนินงานกิจการของโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากร ส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานสูงขึ้น พัฒนาผู้บริหาร และครู เพื่อเสริมความรู้ความสามารถและทักษะการปฏิบัติงานหน้าที่ สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่างๆ ให้แก่ผู้บริหาร ครู และนักเรียน วิจัยข้อปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน ผู้บริหาร ครู และนักเรียน พิจารณาคำเนินการประสานงาน การดำเนินงานของโรงเรียน ครู และนักเรียน กับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(สช.)

สภาพการจัดการศึกษานอกระบบของโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาตามมาตรา 15 (2) ที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดเป็นรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน แบ่งออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. ประเภทเฉพาะกาล ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นเพื่อการศึกษาโดยกำหนดเวลาเป็นครั้งคราว
2. ประเภทสอนศาสนา ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะการสอนศาสนา
3. ประเภทส่งศาสน ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะสอนด้วยวิธีส่งศาสนไปจากโรงเรียน
4. ประเภททววิชา ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทววิชา บางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ
5. ประเภทศิลปศึกษา ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์จะให้การศึกษาในทางศิลปะต่าง ๆ
6. ประเภทอาชีวศึกษา ได้แก่ โรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์จะให้การศึกษาเกี่ยวกับการอาชีพในสาขาวิชาต่าง ๆ

ดังนั้นหน่วยงานของคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจึงวางนโยบายในการส่งเสริมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทนอกระบบไว้ดังนี้ (สวัสดี อุดมโภชน. 2532 : 3 -4)

1. ส่งเสริมให้มีประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาและพัฒนาให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ
2. ส่งเสริมให้เปิดสอนวิชาอาชีพใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
3. ให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนให้มากขึ้น โดยเฉพาะด้านการบริหาร

โรงเรียน

5. สนับสนุนให้โรงเรียนรวมตัวกันเพื่อพัฒนาโรงเรียน และนักเรียน โดยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และมีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น
6. ส่งเสริมให้มีระบบข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ
7. กาลังสนับสนุน และพิจารณาให้มีการจัดการเรื่องสวัสดิการต่าง ๆ จากกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน
8. ส่งเสริมให้มีการประกวดโรงเรียนดีเด่น หรือโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนดีเด่น เพื่อเป็นที่ยอมรับของหน่วยงานทางการศึกษา
9. สนับสนุนให้มีการสอนเพื่อจำหน่าย และส่งออก โดยการสนับสนุนให้โรงเรียนและโรงงานจัดการศึกษาร่วมกัน
10. พัฒนาโรงเรียนตามมาตรา 15 (2) ที่จัดการศึกษาได้ดีมีระบบที่ได้รับประโยชน์และสิทธิ เช่นเดียวกับโรงเรียนตามมาตรา 15 (1)

การบริหารโรงเรียน

สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่มีการรวมตัวเป็นหมู่เหล่า มีการรวบรวมกลุ่มเป็นชุมชนขนาดต่างๆ ตั้งแต่หมู่บ้าน เป็นเมือง เป็นประเทศ จึงจำเป็นต้องมีการจัดระบบและระเบียบของสังคมให้สามารถดำเนินการต่าง ๆ เพื่อความอยู่รอดและเกิดความเจริญก้าวหน้าในชุมชนนั้น ๆ และจากความจำเป็นดังกล่าวนี้เองคือ สาเหตุที่ก่อให้เกิดการบริหาร (วิจิตร ศรีสอ้าน. 2523 : 4) เพราะการบริหารเป็นกิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน (ภิญโญ สาธร. 2519 : 2) นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารไว้มากมายดัง เช่น

สมพงษ์ เกษมลิน (2521 : 6) ได้กล่าวว่า การบริหารคือ การใช้ศาสตร์และศิลป์นำเอาทรัพยากรการบริหาร (administrative resources) มาประกอบกันตามกระบวนการบริหาร (process of administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพ

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2527 : 1) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารซึ่งสนับสนุนแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นว่า การบริหารจะต้องเกี่ยวข้องกับหลักการกว้าง ๆ 6 ประการคือ

1. มีบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
2. กลุ่มบุคคลดังกล่าวร่วมมือกัน
3. ท้ากิจกรรมอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ด้วยความประสานสัมพันธ์มีระบบระเบียบ
4. การรู้จักใช้ทรัพยากร ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
5. การบรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอย่าง

ชัดเจน

6. วัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ช่วยกันกำหนดขึ้นโดยทุกคนรับรู้และ เห็นด้วยตรงกัน

เนื่องจากการบริหารมีผลกระทบต่อสิทธิ์หรือความรับผิดชอบของคนบางคนในหน่วยงานแต่เป็นงานที่ทุกคนควรจะได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารตามกระบวนการ จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับลำดับชั้นหรือตำแหน่งของคนในหน่วยงาน ดังนั้นผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงกระบวนการในการบริหารที่เหมาะสม และรู้ความสัมพันธ์ของกระบวนการเหล่านั้น เพื่อจะได้เลือกใช้อย่างถูกต้องได้มีผู้ให้ทัศนะและให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารไว้อย่างมากมาย เป็นต้นว่า

ฟาโยล (Hoy and Miskel. 1982 : 3 ; Citing Fayol n.d.) , ได้ลำดับกระบวนการบริหารไว้ 5 ขั้นตอนคือ การวางแผน (planning) การจัดหน่วยงาน (organizing) การบังคับบัญชา (commanding) การประสานงาน (coordinating) และ การควบคุม (controlling)

สำหรับ รัสเซลล์ ที เกรกกี (นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. 2527 : 40 ; อ้างอิงมาจาก Russel T. Gregg n.d.) ได้ขยายประมวลกระบวนการบริหารและสรุปออกมาได้ 7 ประการ คือ การวินิจฉัยสั่งการ (decision - making) การวางแผน (planning) การจัดองค์การ (organizing) การติดต่อสื่อสาร (communicating) การใช้อิทธิพล กระตุ้นให้คนทำงาน (influencing) การประสานงาน (coordinating) และ การประเมินผลงาน (evaluating)

ส่วน ลูเธอร์ กุลิค (Hoy and Miskel. 1982 : 3 ; Citing Gulick n.d.) ก็ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ กระบวนการบริหารซึ่งเป็นที่น่าสนใจและยอมรับกันอย่างกว้างขวาง กล่าวคือ การวางแผน (planning) การจัดองค์การ (organizing) การจัดบุคลากร (staffing) การอำนวยการ (directing) การประสานงาน (coordinating) การรายงาน (reporting) และการงบประมาณ (budgeting)

การบริหารโรงเรียนมีภารกิจที่แตกต่างจากการบริหารการศึกษา เพราะการบริหารโรงเรียนมุ่งที่เด็ก ส่วนการบริหารการศึกษามุ่งที่บริการผู้ทำงานการศึกษา จากสำนักงานการบริหารการศึกษาสู่หน่วยปฏิบัติงาน เรียกว่าโรงเรียนเป็นฝ่ายปฏิบัติการ ส่วนสำนักงานเป็นฝ่ายส่งเสริม อำนวยการ จึงมีภารกิจต่างกันในส่วนลึก (อ้อม ประยอม. 2528 : 16) ดังที่ สมบูรณ์ พรหมภาพ(2521 : 8) กล่าวว่า การบริหารโรงเรียน หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามหน้าที่ความรับผิดชอบของโรงเรียน อันได้แก่ การให้บริการแก่สมาชิกของสังคมให้บรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้

นิพนธ์ กินาวงศ์ (2523 : 12) ก็ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนไว้สอดคล้องกันว่า การบริหารโรงเรียนหมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล ซึ่งเราเรียกว่าผู้บริหาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่สมาชิกในสังคม การดำเนินงานต่าง ๆ จะต้องเป็นไปตามระบบที่สังคมกำหนดไว้

ส่วน วิจิตร (ธีระกุล) วรุตบางกูร และสุพิชญา ธีระกุล (2523 : 3) อธิบายว่า การบริหารโรงเรียนหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่เยาวชนและผู้สนใจ เพื่อให้เกิดพัฒนาการทางด้านความรู้ ความสามารถ เจตคติ ค่านิยม พฤติกรรมและคุณธรรมต่าง ๆ และเพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมและแก่ประเทศชาติ

ดังนั้นการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ จึงน่าจะเป็นการบริหารที่นำไปสู่การสร้างคุณภาพการเรียนการสอน อันได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่ถูกต้องครบถ้วนตามหลักสูตร และผลจากการเรียนของนักเรียนสะท้อนไปสู่ชุมชน ช่วยให้ผู้ชุมชนพัฒนาไปด้วย หน้าที่ของโรงเรียนในปัจจุบันที่ต้องการคือ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กเป็นภารกิจหลัก และการจัดการศึกษาเพื่อชุมชน บริการชุมชนเป็นภารกิจเสริม (อ้อม ประนอม. 2528 : 17) เพราะถึงแม้ว่าโรงเรียนจะเป็นหน่วยย่อยที่สุดในแผนบริการการศึกษา แต่มีความสำคัญมากในแผนปฏิบัติการ นโยบายหรือแผนงานทางการศึกษาจะมีประสิทธิผลได้ก็ต่อเมื่อโรงเรียนแต่ละแห่งได้นำเอาไปปฏิบัติ โดยผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งอาจจะเป็นผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ก็ตาม (วิจิตร ภักดิ์รัตน์. 2526 : 268)

การบริหารโรงเรียนแม้จะอยู่ในหน่วยงานที่ไม่ว่าผู้ใดนึก แต่ลักษณะของงานมีขอบเขตกว้างขวาง และมีการจัดแบ่งหมวดหมู่ของการบริหารตามลักษณะของงานที่ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องทำไว้ต่าง ๆ กันเช่น

เบอร์รี่ (สุรพันธ์ ยันต์ทอง. 2526 : 46 - 50 ; อ้างอิงมาจาก Burr. 1963 : 183) ให้ความเห็นเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนว่า มีงานหลักที่จะต้องบริหารอยู่ 7 ประการคือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากรของโรงเรียน การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานกิจการเกี่ยวกับชุมชน การบริหารงานธุรการโรงเรียน การบริหารกิจการเกี่ยวกับการบริการต่าง ๆ ของโรงเรียน และการบริหารเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสถาบันสอนภาษาส่วนมากเป็นการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) มุ่งเน้นการฝึกทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้เกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีสถาบันสอนภาษาอีกประเภทหนึ่งที่เปิดสอนเฉพาะ

สาขาวิชา เช่น การโรงแรม การทำอาหารและเครื่องดื่ม การตัดเย็บเสื้อผ้า และ การบริการอื่น ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละสาขาวิชา หรือสาขาอาชีพ ซึ่งเรียกว่า ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for specific purposes)

นอส และรอดเจอร์ส (Noss and Rodgers. 1975 : 15) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ หมายถึงการเรียนภาษาอังกฤษที่เลือกสรรมาเพื่อผู้เรียนเฉพาะกลุ่ม หลักเกณฑ์ในการเลือกขึ้นอยู่กับขอบเขตที่เกี่ยวข้องว่าจะ เป็นเพื่อการศึกษา หรือเพื่อวิชาชีพ

สตรีนเวนส์ (Stevens. 1978 : 190) ได้กล่าวถึงภาษาอังกฤษเฉพาะกิจไว้ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษมีความสำคัญสูงสุดแก่วัตถุประสงค์ของผู้เรียน
2. การกำหนดเนื้อหา (Restriction) มีขอบเขตจำกัด
3. วิธีสอน (Methodology) ใช้วิธีใดก็ได้ที่เหมาะสม

บอยส์ (Boys. 1979 : 12 - 13) ได้แบ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เฉพาะกิจไว้ 3 ประเภท คือ

1. ภาษาอังกฤษเพื่อวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการ
3. ภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ มุ่งให้ผู้เรียนได้มีความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการประกอบ

อาชีพแบ่งออกเป็น 3 จำพวก คือ

3.1 ภาษาอังกฤษพาณิชยกรรม (Commercial English) พวกที่นิยมเรียน คือ ผู้ที่มีอาชีพทางด้านเลขานุการ การทำบัญชี ประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

3.2 ภาษาอังกฤษเทคนิค (Technical English) ผู้ที่นิยมเรียน คือ ผู้ที่มีอาชีพทางช่างเครื่อง ช่างโลหะ

3.3 ภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับอาชีพเฉพาะ เช่น พวกมัคคุเทศก์ เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานโรงเรียน

พ.า โขยเดช (2513 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนเอกชนกับครูโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนมีความมุ่งหวังในบทบาทแต่ละฝ่าย และต่างก็เห็นชอบในการมอบอำนาจหน้าที่การบังคับบัญชา การแบ่งงาน การพัฒนาบุคลากร แต่ผู้บริหารมิได้ปฏิบัติตามหลักการทั้งหมด

คณะกรรมการดำเนินการวิจัย กระทรวงศึกษาธิการ (2517 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ได้พบปัญหาและอุปสรรคดังนี้

1. โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ไม่สามารถดำรงกิจการอยู่ได้โดยอาศัยแต่ค่าจ้างรายได้จากค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม และค่าบำรุง ถึงแม้ว่ารายได้ประเภทนี้จะมีจำนวนมากถึงร้อยละ 60 ของรายรับทั้งสิ้น
2. โรงเรียนเอกชนสามารถดำเนินการได้โดยอาศัยรายได้ทุกประเภทของโรงเรียน กล่าวคือ ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง รวมทั้งเงินบริจาค และรายได้จากการจัดกิจกรรมบางประเภท
3. มาตรฐานขององค์ประกอบทางการศึกษาด้านอาคารสถานที่ ครู และค่าดำเนินการค่อหัว สามารถขึ้นบอกระดับมาตรฐานขององค์ประกอบทางการศึกษาด้านอื่น ๆ ในแนวเดียวกันได้
4. โรงเรียนเอกชนที่ครูมีเงินเดือนสูง นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โรงเรียนเอกชนที่ครูมีประสบการณ์ในการสอนหลายปี นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
5. อัตราส่วนครูต่อนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลทางการเรียนของนักเรียน

วิลาวัณย์ ตันวัฒนพงษ์ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการบริหารวิชาการของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรากฏผลการวิจัยดังนี้ ผู้บริหารมีความเห็นว่า โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มีการปฏิบัติงานด้านวิชาการมาก รวมทั้งงานด้านการดำเนินการสอน วัสดุอุปกรณ์การสอน และห้องสมุด การนิเทศการสอนกิจกรรมเสริมหลักสูตร การแนะแนว การวัดและประเมินผล

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แคมป์เบล และคนอื่น ๆ (Campbell and others. 1972 : 137 - 172)

ได้กล่าวถึงงานของหัวหน้าสถานศึกษาว่ามี 6 ประเภท คือ

1. การเงินและงานธุรการ เป็นงานสำคัญในการส่งเสริมการเรียนการสอน ผู้นำควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ
 2. การบริหารงานบุคลากร เป็นงานที่สำคัญซึ่งที่ผู้นำสถานศึกษาควรจะต้องมีความสามารถพิเศษ เพราะความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสถานศึกษาส่วนใหญ่อันเนื่องมาจากการบริหารงานบุคคลนี้
 3. ด้านบุคลากร ด้านนักเรียน หัวหน้าสถานศึกษาควรดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักเรียน การจัดบริการ ควบคุมระเบียบวินัยตลอดจนระเบียบและทะเลียบต่าง ๆ
 4. หลักสูตรการสอนเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการวางแผน การดำเนินงาน และการประเมินผล
 5. อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ การจัดการวางแผนการเรียนการสอน การบริหารนักเรียน ตลอดจนการใช้อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ
 6. ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้นำสถานศึกษาจะต้องศึกษาลักษณะของชุมชน ความต้องการของชุมชน ตลอดจนบทบาทต่าง ๆ ขององค์การต่าง ๆ ในชุมชนด้วย
- กู๊ด (Good. 1973 : 14) ได้กล่าวถึงความหมายของการบริหารการศึกษาไว้ 2 นัยคือ หมายถึงการอำนวยการ การควบคุมและการดำเนินการเกี่ยวกับการะหน้าที่ทั้งมวลของโรงเรียน รวมทั้งงานด้านธุรการด้วยลักษณะหน้าที่ทั้งหลายของโรงเรียนนั้น จะต้องคำนึงถึง

ผลบั้นปลายในการศึกษานั้นเป็นหลักพิจารณา กับหมายถึงการนำ การควบคุมและการจัดการเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ของการบริหารโรงเรียน อันเกี่ยวกับกิจกรรมวิธีการสอน เช่น เรื่องเกี่ยวกับตัวครู นักเรียน โครงการเรียนการสอน กิจกรรมต่าง ๆ หลักสูตร อุปกรณ์การสอน และการแนะแนว เป็นต้น

พินัส หันนาคินท์ (2513 : 49 - 50) กล่าวว่า งานในโรงเรียนหนึ่ง ๆ อาจแบ่งได้เป็น 3 อย่างคือ งานด้านวิชาการ งานด้านการบริการนักเรียน และงานด้านธุรการและการบริหารทั่วไป

ตามที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่างานบริหารการศึกษาในโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับครู นักเรียน และชุมชนโดยตรง ประกอบด้วยงานสำคัญ ๆ 4 ประเภท คือ

1. การบริหารงานวิชาการ
2. การบริหารอาคารสถานที่
3. การบริหารกิจการนักเรียน
4. การบริหารความสัมพันธ์กับชุมชน

กัญญา สาธ (2516 : 6) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา คือ กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็ก เยาวชน ประชาชน หรือ สมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้านเช่น ความสามารถ เจตคติ พฤติกรรม ค่านิยม หรือคุณธรรมทั้งในด้านสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ เพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคมโดยกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผน และไม่เป็นระเบียบแบบแผนทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

สมบุรณ์ พรหมภาพ (2521 : 9) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา คือ การดำเนินการต่าง ๆ ของกลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมให้มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่ และเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างเอาก็คบุคคลเพื่อให้เขาเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

จากคำกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน นับตั้งแต่บุคลิกภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และคุณธรรม เพื่อให้มีค่านิยมตรงกันกับความต้องการของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล เพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

การบริหารการศึกษาเป็นการนำเอาทฤษฎีการบริหารทั่วไปมาประยุกต์ใช้ร่วมกับหลักและวิธีการจัดการศึกษา การบริหารการศึกษาแตกต่างจากการบริหารแขนงอื่น ๆ ตรงที่จุดมุ่งหมายของการบริหารแขนงอื่น ๆ มักจะมุ่งที่ผลกำไรเป็นสำคัญ แต่การบริหารการศึกษามุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ วิจิตร ศรีสอ้าน (2523 : 45 - 46) ให้ความเห็นว่าระบบบริหารการศึกษาแตกต่างจากระบบบริหารอื่น ๆ ดังนี้

1. ความมุ่งหมาย (Purpose) ระบบบริหารการศึกษาเป็นระบบไม่หวังกำไรที่มาในรูปวัตถุประสงค์ (Non - Profit Organization) แต่มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามในด้านต่าง ๆ ที่เขาควรจะได้เจริญงอกงาม

2. บุคคล (People) บุคคลฝ่ายผู้ให้บริการแตกต่างจากระบบบริหารอย่างอื่น ผู้รับบริการส่วนมากเป็น "ผู้เยาว์" ที่ยังไม่มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ที่ยังมิได้ประกอบอาชีพเป็นหลักฐาน ส่วนคุณสมบัติของผู้ให้บริการก็ต้องมีคุณลักษณะ นิสัย เจตคติ ต่างไปจากอาชีพอื่น

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2526 : 66 - 67) ได้วิเคราะห์ระบบงานของโรงเรียน โดยทั่วไปพบว่า งานสำคัญของผู้บริหารโรงเรียนมี 5 ประการคือ

1. งานสอน (Teaching Function) เป็นงานหลักที่สำคัญที่สุดของโรงเรียน
2. งานบริการ (Social Service) เป็นงานสำคัญอันดับสอง เพราะมีผลกระทบต่อ การเรียนการสอนอย่างมาก ในโรงเรียนขนาดใหญ่จะขึ้นอยู่กับฝ่ายบริการ
3. งานนิเทศ (Supervision) จะช่วยสนับสนุนให้การทำงานของครูเป็นไปอย่างปกติ

4. งานจัดการ (Management) ถือว่ามีส่วนสำคัญที่ช่วยทำงานสอน งานบริการ และงานนิเทศ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5. งานบริหารทั่วไป (General Administration) เป็นงานสำคัญอีกด้านหนึ่งที่ จะช่วยในการประสานงานระหว่างงานต่าง ๆ ให้ดำเนินไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพ

วรชาติ ชลาศัย (2529 : 16) ได้สรุปการบริหารงานของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ไว้ 5 ประการคือ

1. การบริหารงานวิชาการ
2. การบริหารงานธุรการ การเงิน อาคารสถานที่ และการบริการ
3. การบริหารกิจการนักศึกษา
4. การบริหารงานบุคลากร
5. การบริหารงานความสัมพันธ์กับชุมชน

ธิดา หอวัฒนกุล (2532 : 26) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาว่า เป็นงานที่เกี่ยวกับเครื่องมือ วัสดุ การสอน และการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา การวัดผล และงานประเมินผลเป็นสิ่งที่จำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องศึกษา เนื่องจากความสำเร็จสมบูรณ์ ความดีและไม่ดีของสถานศึกษา ตลอดจนความเสื่อมสัทธิธาย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1. ตัวผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ลงนามแทน
2. ครู
3. ผู้เรียน
4. หลักสูตร วิชาที่เปิดสอน
5. อุปกรณ์การสอนและวัสดุฝึก
6. การวัดผลและการประเมินผล

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตั้งที่ผู้วิจัยได้นำมากล่าวไว้แล้วนี้ พอสรุปได้ว่า การดำเนินงานของสถาบันสอนภาษาเอกชนประเภทนอกระบบนี้ มีการดำเนินงานคล้ายคลึงกับการบริการงานโรงเรียนทั่ว ๆ ไปทั้ง 6 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานกิจการนักเรียน การบริหารงานธุรการ การบริหารงานอาคารสถานที่ และ การบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ดังนั้นผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ลงนามแทนคนที่ จะให้ความสนใจและเห็นความสำคัญกับการบริหารงานด้านต่าง ๆ ควบคู่กันไปพร้อม ๆ กัน เพื่อลดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการดำเนินงาน และจะได้สนับสนุนให้การดำเนินงานด้านบริหารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป มิฉะนั้นการดำเนินงานก็จะบรรลุผลสำเร็จได้ยาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยแบ่งเนื้อหาสาระ และวิธีการเก็บข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือ

1. สถิติและข้อมูล เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชน ประเภทนอกระบบที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ได้จากการใช้แบบสำรวจ ประกอบกับการสอบถามผู้บริหาร หรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน
 2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ ภาคเอกชน ได้จากการสัมภาษณ์เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียน
- ข้อมูลทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าวได้นำมาประมวลเข้าด้วยกัน แล้วนำเสนอตามเนื้อหาสาระ ซึ่งมีทั้งส่วนเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อหาแต่ละเรื่อง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ก. ประชากร

ประชากรเป้าหมายของการวิจัยซึ่งหมายถึงผู้ให้ข้อมูลด้านความคิดเห็นในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ ภาคเอกชน ประเภท การศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากสถิติการศึกษาเอกชนในปีการศึกษา 2535 มีโรงเรียนดังกล่าวที่ตั้งอยู่ใน กรุงเทพมหานครรวมทั้งสิ้น 147 โรงเรียน ดังนั้นประชากรซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จึงมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 147 คน

ช. กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์จึงมีข้อจำกัดในด้านเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลาของผู้ถูกสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียน อีกทั้งเป็นการสัมภาษณ์ชนิดปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี ซึ่งใช้เวลานานในการสัมภาษณ์ การเลือกกลุ่มตัวอย่างจึงต้องอาศัยความร่วมมือจากเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนเป็นสำคัญ ไม่สามารถใช้วิธีสุ่มเพื่อเลือกกลุ่มตัวอย่างในเชิงสถิติได้ การเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยนี้ใช้วิธีที่เรียกว่า "Snowball Technique" โดยเริ่มต้นสัมภาษณ์เจ้าของโรงเรียนหรือผู้บริหารที่ผู้วิจัยมีความคุ้นเคยก่อน แล้วให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ช่วยแนะนำและขอความร่วมมือจากเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนรายต่อไป ทำเช่นเดียวกันนี้ไปเรื่อยๆ จนได้ข้อมูลตามที่ต้องการ ด้วยวิธีดังกล่าวได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 19 คน จาก 19 โรงเรียน ดังรายชื่อโรงเรียนในตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 รายชื่อโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน
1.	อังกฤษภาษาศาสตร์ (ลาดพร้าว)
2.	ศูนย์รวมนักศึกษาของคณะแบ็บคิสต์ (พญาไท)
3.	ภาษาอังกฤษวิทยา (บางพลัด)
4.	บ้านภาษาอังกฤษ (ผ่านฟ้า)
5.	โรงเรียนอบรมภาษาโคลัมเบีย
6.	วัฒนศิริศึกษา (จักรวรรดิ)
7.	ศูนย์ภาษา (L.C.) (บางพลัด)
8.	วัฒนธรรมศึกษา (จักรวรรดิ)

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน
9.	เสรีวิทยาสอนภาษา (บางแค)
10.	ภาษาวิทยา (วัดคอน)
11.	Metropolitan Bussiness Language Centre (บางกอกน้อย)
12.	สถานสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าสหรัฐอเมริกา (A.U.A.)
13.	โรงเรียนสยามสแควร์ธุรกิจการศึกษา (E.C.C. Thailand)
14.	สถาบันมาตรฐานเพิ่มคุณค่าชีวิต (Balaneq)
15.	สถาบันภาษาทองอินทร์ (ทองอินทร์โพ้น)
16.	โรงเรียนศรีสาธิต (ราชเทวี)
17.	สถาบันแอ่งโกล-โพ้น (บางกอกน้อย)
18.	โรงเรียนนครหลวงธุรกิจ (บางกอกน้อย)
19.	เทพมงคลสยามภาษาต่างประเทศ (ท่าพระ)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด คือ

1. แบบบันทึกข้อมูล การดำเนินงานของโรงเรียน
2. แบบสัมภาษณ์เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียน

รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือ ทั้ง 2 ชนิด มีดังต่อไปนี้

ก. แบบบันทึกข้อมูลการดำเนินงานของโรงเรียน

แบบบันทึกนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้บันทึกข้อมูลจากการสำรวจโรงเรียนฯ บันทึกเนื้อหาตามที่ระบุไว้ในขอบเขตด้านเนื้อหาในบทที่ 1 ซึ่งแบ่งข้อมูลเป็น 6 ด้าน คือ ลักษณะการจัดตั้งระบบบริหารงาน หลักสูตร ครูผู้สอน นักเรียน อาคารสถานที่ สื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

ในการบันทึกข้อมูลนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้บันทึกเอง ข้อมูลบางส่วนได้จากเอกสารหรือสถิติต่างๆ ของโรงเรียน และบางส่วนได้จากการสอบถามบุคลากรภายในโรงเรียน เช่น เจ้าของ ผู้บริหาร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากทางโรงเรียนเป็นผู้ให้ข้อมูล

รูปแบบของการบันทึกในแต่ละข้อไม่เหมือนกัน อาจเป็นแบบเติมคำ เลือกตอบ ตารางสำเร็จ หรือการบันทึกย่อ ๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล แบบบันทึกข้อมูลด้านฯ เสนอไว้ในภาคผนวกท้ายเล่ม

ข. แบบสัมภาษณ์เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียน

เนื่องจากการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นวิธีสัมภาษณ์แบบปลายเปิด ดังนั้นจึงแบ่งการสัมภาษณ์เป็น 2 ช่วง

ช่วงที่ 1 ให้กลุ่มตัวอย่างตอบเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางพัฒนาโดยเสรี โดยผู้วิจัยเพียงแต่ถามว่า..... "ขอให้ท่านช่วยระบุปัญหาในการดำเนินงานของโรงเรียนของท่านว่ามีปัญหาอะไรบ้าง" แล้วขอให้ช่วยเล่าอย่างย่อ ๆ ในช่วงนี้ปล่อยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบโดยเสรีผู้วิจัยเพียงแต่ถามเสริมให้ได้ข้อมูลชัดเจนยิ่งขึ้น

ช่วงที่ 2 เมื่อผู้ให้สัมภาษณ์ตอบเสร็จแล้ว ถ้ายังไม่ได้ข้อมูลครบตามที่ต้องการ ผู้วิจัยก็จะถามโดยระบุปัญหาแต่ละด้านตามเนื้อหาของการวิจัย ซึ่งได้แก่

1. ปัญหาด้านการจัดตั้ง
2. ปัญหาด้านการบริหาร
3. ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร
4. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูผู้สอน และผู้เรียน
5. ปัญหาด้านอาคารสถานที่
6. ปัญหาเกี่ยวกับสื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

ในด้าน การเรียนการสอน

ข้อคำถามเหล่านี้ใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์เท่านั้น ถ้าผู้ตอบได้ตอบคำถามในช่วงที่ 1 ครอบคลุมบางข้อในช่วงที่ 2 แล้ว คำถามข้ออื่น ๆ ก็จะถูกยกเว้นไป หรืออาจถามเพิ่มเติมบางส่วนเพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น

วิธีการเก็บข้อมูล

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจาก สช. เพื่อไปติดต่อและนัดหมายในการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับงานวิจัยครั้งนี้
2. ทำการนัดหมายเก็บข้อมูล และทำการสัมภาษณ์ กับกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนแล้วทำการร่างการเก็บข้อมูลไว้
3. ผู้วิจัยเดินทางไปทำการบันทึกข้อมูล และทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเองตามเวลาที่นัดหมาย ใช้เวลาโรงละ 1 วัน ทั้งภาคเช้าและบ่าย
4. ในการสัมภาษณ์ได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงทำการบันทึกคำสัมภาษณ์แล้วทำการถอดเทปวันต่อวัน นอกจากจะได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ชัดเจนแล้ว ยังเป็นการประเมินข้อมูลในแต่ละวัน

เพื่อปรับปรุงการสัมภาษณ์วันต่อไป ให้มีความกระชับและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลไปในตัวด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูล

นักภาษาศาสตร์กลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ ตามแนวการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative research) กล่าวคือนำเนื้อหาจากงานนอกออกเป็นหมวดหมู่ แล้วพิจารณาหาข้อสรุปในแต่ละเรื่องแต่ละประเด็นคำถาม เพื่อให้ได้คำตอบครบถ้วนตามที่ระบุไว้ในความมุ่งหมายของการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วจำแนกจัดประเภทของคำสัมภาษณ์ออกตามเนื้อหา รวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่ หลังจากนั้นได้นำข้อมูลที่จำแนกประเภทไว้มาพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ เพื่อหาข้อสรุป กฎเกณฑ์ และแนวความคิด ในแต่ละเนื้อหานั้น ๆ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย และนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงดังนี้

ตอนที่หนึ่ง ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่สอง สภาพการค้าดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ

ได้แก่ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปด้านต่างๆ คือ ลักษณะการจัดตั้ง ระบบบริหาร หลักสูตร ครูผู้สอน ผู้เรียน อาคารสถานที่ และสื่อการสอนรวมทั้ง สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

ตอนที่สาม ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ตอนที่สี่ ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาจากทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน

ตอนที่หนึ่ง : ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำสัมภาษณ์ในการศึกษาคั้งนี้ คือ เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศมีจำนวนทั้งสิ้น 19 คน จำแนกออกเป็นเพศ อายุ และระดับการศึกษา ดังปรากฏในตาราง 3 ต่อไปนี้

ตาราง 3 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสัมภาษณ์

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
1. เพศ			
ชาย	12	63.16	
หญิง	7	36.84	
2. อายุ			
ต่ำกว่า 30 ปี	6	31.58	
31 - 40 ปี	3	15.79	
41 - 50 ปี	5	26.32	
51 - 60 ปี	4	21.05	
61 ปีขึ้นไป	1	5.26	

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
2.1 ชายอายุ ต่ำกว่า 30 ปี	1	5.26	
31 - 40 ปี	3	15.79	
41 - 50 ปี	3	15.79	
51 - 60 ปี	4	21.05	
61 ปีขึ้นไป	1	5.26	ชายมีอายุเฉลี่ย 47.25 ปี
2.2 หญิงอายุ ต่ำกว่า 30 ปี	5	26.32	
31 - 40 ปี	-		
41 - 50 ปี	2	10.53	หญิงมีอายุเฉลี่ย 28.14 ปี
3. พื้นฐานการศึกษา			
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	21.05	
ปริญญาตรี	10	52.63	
สูงกว่าปริญญาตรี	5	26.32	

จากตาราง 3 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้สัมภาษณ์ มีผู้ถูกสัมภาษณ์ 19 คน แยกเป็นชาย 12 คน และหญิง 7 คน มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ไปจนถึง 61 ปีขึ้นไป เพศชายมีอายุเฉลี่ย 47.25 ปี และเพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 28.14 ปี พื้นฐานการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่คือ 10 รายมีการศึกษาระดับปริญญาตรี 4 รายมีพื้นฐานการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และ 5 รายสูงกว่าปริญญาตรี

ในด้านการศึกษานี้มี 2 ราย กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี สาขาที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีแต่ทำหน้าที่ผู้บริหาร ผู้ให้สัมภาษณ์ได้กล่าวให้ฟังว่า....." ทำงานมานานในตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ เมื่อครูใหญ่ลาออกเจ้าของกิจการเห็นว่าพอจะดำเนินงานต่อได้จึงให้รักษาการแทนครูใหญ่ ตอนนี้ทำหน้าที่รับผิดชอบมาได้ 6 เดือนแล้ว และคิดว่าถ้ามีเวลาพอจะเรียนต่อวิทยาลัยครูภาคค่ำให้จบ แล้วจะทำหน้าที่บริหารให้ดีที่สุด...."

ส่วนอีกรายหนึ่งกำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช ได้ให้สัมภาษณ์ว่า....
"อยากดำเนินการสักอย่างที่เป็นของตนเองในขณะที่เดียวกันที่ชายได้ดำเนินการโรงเรียนสอนภาษา อยู่แล้วจึงให้พี่ชายช่วยแนะนำวิธีดำเนินงานตลอดจนชี้แนะการบริหารงานให้ ตอนแรกช่วยพี่ชายทำงานอยู่ประมาณเกือบ 2 ปี เมื่อมีโอกาสจึงให้พี่ชายช่วยดำเนินการให้ แล้วตัวเองค่อย ๆ รับงานต่อจากพี่ชาย ปัจจุบันมีโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศเป็นของตนเอง..."

จะเห็นได้ว่าผู้บริหารส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนที่ต่ำกว่านั้นได้ขียนขยายเรียนต่อเพื่อเหตุผลหลายประการดังต่อไปนี้

- ผู้สัมภาษณ์ : การทำงานด้านบริหารนั้นมีปัญหาและอุปสรรคมาก มีเหตุผลใดที่ท่านต้องไปศึกษาต่อ
- ตอบ : เพื่อได้รับความเชื่อถือ
- : เพื่อความมั่นใจ
- : ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- : เพื่อต้องการนำความรู้มาบริหารงานที่ทำงานอยู่
- : เพื่อเติมคุณวุฒิให้กับตนเอง

ตอนที่สอง : สภาการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ

ในการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทั่วไป
ในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง
2. ลักษณะของการดำเนินงาน
3. หลักสูตรการเรียนการสอน
4. ครูผู้สอน
5. ผู้เรียน
6. อาคารสถานที่
7. สื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก

1. วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศจำนวน 19 คน
สามารถจำแนกวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศได้ 5 ประการ
เรียงตามจำนวนความถี่ของการตอบดังแสดงในตาราง 4 ต่อไปนี้

ตาราง 4 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ

วัตถุประสงค์	ความถี่	ร้อยละ
1. เพื่อเปิดสอนภาษาต่างประเทศ	19	100.00
2. เพื่อพัฒนา และฝึกทักษะภาษาทั้ง 4 ด้าน	17	89.47
3. เพื่อสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กเล็กๆ(3 - 11ปี)	2	10.53
4. เพื่อบริการประชาชนโดยเก็บค่าเรียนลูก	2	10.53
5. เพื่อเผยแพร่ศาสนา	1	5.26

จากตาราง 4 จะเห็นได้ว่าวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร แบ่งออกเป็น 5 ประการเรียงตามลำดับความถี่ในการตอบ คือ

1. เพื่อเปิดสอนภาษาต่างประเทศ
2. เพื่อพัฒนาและฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน
3. เพื่อสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กเล็ก ๆ
4. เพื่อบริการประชาชนโดยเก็บเรียนลูก
5. เพื่อเผยแพร่ศาสนา

วัตถุประสงค์ของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศส่วนมากเพื่อส่งเสริม และปรับปรุงการเรียน การฝึกทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากปัจจุบันภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการติดต่อสื่อสาร และการศึกษาค้นคว้า นอกจากนี้ านอีวัตประจาววัน การคมนาคมติดต่อการค้า และธุรกิจต่าง ๆ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวกลางด้านการประสานงานแทบทั้งสิ้น ดังตัวอย่างคำสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนบางท่านดังนี้

"การดำเนินงานในตอนแรก ๆ รับสอนตามบ้าน เมื่อมีจำนวนนักเรียนมากขึ้นชวนกันมาเรียนที่บ้านครู แถวสะพานผ่านฟ้า หลังจากนั้นไม่นานนักเรียนเพิ่มขึ้นจึงต้องไปเข้าศึกษาเปิดสอนเป็นการถาวรตั้งแต่ปี 2520 เป็นต้นมา พอสัญญาเข้าศึกษาใกล้จะหมดจึงคิดขยายกิจการเปิดสาขาแห่งใหม่ที่ ถนนราชดำเนิน ปัจจุบันเปิดสาขาที่ 3 ที่ พหลโยธิน เป็นโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กเล็กระดับอนุบาล"

นอกจากนี้วัตถุประสงค์ของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศจัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ศาสนาและบริการสาธารณชนด้านการสอนภาษาอังกฤษดังนี้

"...สถานสอนภาษาอังกฤษของสมาคมนักเรียนเกาส์รัฐอเมริกาเป็นสมาคมร่วมระหว่างสองชาติ ก่อตั้งและได้รับความอุปถัมภ์จากสมาคมนักเรียนเกาส์รัฐอเมริกา โดยความสนับสนุนและช่วยเหลือจากสำนักงานสวนนิเทศระหว่างชาติแห่งรัฐอเมริกาสถานสอนภาษาแห่งนี้ ตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างประชาชนชาวไทยกับชาวอเมริกันให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น โดยสอนภาษา ชนบทธรรมเนียม และประเพณีของประเทศทั้งสอง สถานสอนภาษา เอ.ยู.เอ.ตั้งอยู่ที่ถนนราชดำริ ปัจจุบันบางส่วนย้ายไปอยู่ถนนรามคำแหง หัวหมาก..."

"...เปิดโรงเรียนสอนภาษามากกว่า 10 ปี มีวัตถุประสงค์ เพื่อฝึกทักษะให้แก่ผู้ที่สนใจทางด้านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ"

2. ลักษณะการดำเนินงาน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษา 19 คน เกี่ยวกับการบริหารพบว่าแบ่งลักษณะการดำเนินงานออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทดำเนินงานโดยบุคคลคนเดียว และดำเนินงานโดยนิติบุคคล ดังแสดงในตาราง 5 ต่อไปนี้

ตาราง 5 ลักษณะของการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ

ลักษณะการดำเนินงาน	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ดำเนินงานโดยบุคคล	16	84.21	
ดำเนินงานโดยนิติบุคคล	3	15.79	

จากตาราง 5 แสดงถึงลักษณะการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศซึ่งจำแนกเป็น 2 ประเภทคือ ดำเนินงานโดยบุคคล คือมีบุคคลคนเดียวเป็นเจ้าของกิจการ และดำเนินงานเองมีอยู่ 16 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.21 ส่วนอีกประเภทหนึ่งคือ ประเภทที่ดำเนินงานในรูปของนิติบุคคล ทางการบริหารหรือดำเนินกิจการโดยคณะกรรมการ ส่วนมากได้แก่โรงเรียนสอนภาษาที่เปิดขึ้นมาโดยองค์กรเอกชน หรือสมาคม มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อช่วยเหลือสังคม ต้องการขยายบริหารไปสู่คนจำนวนมาก และเก็บค่าเล่าเรียนถูก การดำเนินงานในประเภทหลังนี้ต้องใช้เงินทุนสูงในการดำเนินกิจการ มีจำนวน 3 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 15.79

ตัวอย่างคำสัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานของโรงเรียน มีดังนี้

"...กิจการของสถานสอนภาษานี้บริการงานโดยคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยสมาชิกฝ่ายไทย 5 นาย และสมาชิกฝ่ายอเมริกัน 5 นาย ซึ่งแต่งตั้งโดยสมาคมนักเรียนเก่าสหรัฐอเมริกา"

"...โรงเรียนนี้มีนักเรียนจำนวนมากมีความจำเป็นที่จะต้องขยายสถานที่เพื่อรองรับจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น จึงเปิดสาขาต่าง ๆ ขึ้นอีกกว่า 10 แห่ง แต่ละแห่งมีผู้ดูแลกิจการแทนเจ้าของ ซึ่งจะเรียกว่าหัวหน้าหรือซูเปอร์ไวเซอร์ (Supervisor)..."

สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานนี้ ได้แก่ นโยบายด้านการจัดตั้งนั้นมีความสำคัญต่อการบริหารโรงเรียนอย่างยิ่ง เนื่องจากเจ้าของกิจการอาจจะไม่ได้บริหารงานเอง หรือผู้รับใบอนุญาตอาจจะเป็นคนละคนกับผู้บริหาร ดังนั้นถ้าเจ้าของกิจการวางนโยบายไว้อย่างไร การดำเนินงานก็เป็นไปตามรูปนั้น ผลจึงแค่มีการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมในระยะหลัง เช่น ถ้านโยบายในการจัดตั้งครั้งแรกกำหนดไว้ว่า เพื่อเป็นการช่วยเหลือสังคมแต่ต่อมาภายหลังกิจการเริ่มมีปัญหาด้านค่าใช้จ่าย หรือในทางตรงข้าม กิจการนั้นเจริญก้าวหน้าขึ้นก็เป็นที่นิยมมาก จึงทำให้นโยบายเดิมเปลี่ยนไปได้ดังตัวอย่างคำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารคนหนึ่ง...." นโยบายก่อนตั้งโรงเรียนของผมเพื่อสอนภาษาต่างประเทศให้กับผู้ที่ต้องการเรียนภาษาต่างประเทศเท่านั้น แต่ปัจจุบันนักเรียนมีความประสงค์จะกวาดวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ เพื่อสอบผ่านตามระดับชั้นเรียน ปัจจุบันจึงมีการกวาดวิชาภาษาอังกฤษเพื่อช่วยให้นักเรียนสอนภาษาอังกฤษผ่านในระบบโรงเรียน จึงทำให้เห็นนโยบายด้านการเรียนการสอนผิดไป ส่วนนโยบายด้านการจัดตั้งยังคงเหมือนเดิม...."

ในทางตรงกันข้ามถ้าโรงเรียนใดผู้ดำเนินการกับผู้รับใบอนุญาตคนเดียวกัน ปัญหาด้านการจัดตั้ง หรือปัญหาด้านการวางนโยบายนั้นไม่มี ดังปรากฏให้เห็นจากคำให้สัมภาษณ์ของเจ้าของกิจการโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศแห่งหนึ่งว่า...." นโยบายด้านการจัดตั้งของผมยังเหมือนเดิม เพราะผมเป็นผู้วางนโยบายเอง จัดการบริหารและดำเนินการมาเองโดยตลอดตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ผมดำเนินการมากกว่า 10 ปีแล้ว นโยบายยังเหมือนเดิม..."

ส่วนปัญหาการมีส่วนร่วมในการวางนโยบายนี้มีเพียงรายเดียวที่มีปัญหา เนื่องจากเพิ่งเข้ามารับงานใหม่และได้เล่าให้ฟังว่า..." คิฉินเพิ่งเข้ามาทำงานได้ 3 สัปดาห์ และกำลังศึกษางานเกี่ยวกับด้านการวางนโยบายของโรงเรียนอยู่ บางครั้งก็ยังสับสนว่าเป็นโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศหรือสอนกวาดวิชากันแน่ เพราะมีสอนหลายวิชาทั้งคณิต วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ...."

3. หลักสูตรการเรียนการสอน

การจัดหลักสูตรของโรงเรียนสอนภาษานี้จำเป็นต้องเขียนแจ้งกับเจ้าหน้าที่ สช. เพื่อจะได้ทราบว่าโรงเรียนแต่ละแห่งประสงค์จะเปิดสอนหลักสูตรใดบ้าง เช่น หลักสูตรระดับชั้นต้น กลาง และสูง หรือหลักสูตรระยะสั้น หรือระยะยาว ใช้วิธีกาหนดเวลานอกจากนี้โรงเรียน บางแห่งได้จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตรการเรียนการสอนขึ้นมาเอง บางแห่งใช้หนังสือหรือแบบเรียนสำเร็จรูป มาใช้ในการสอนเพียงแต่แบ่งระดับชั้นให้ถูกต้องตรงตามความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด ดังแสดงในตารางที่ 6 ต่อไปนี้

ตาราง 6 แสดงรูปแบบการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน

หลักสูตรที่จัดสอน	จำนวน	ร้อยละ
1. แบ่งตามระดับชั้นที่โรงเรียนจัด	19	100.00
2. แบ่งตามระดับชั้นของผู้เรียน	11	51.90
3. แบ่งตามสาขาวิชาที่ผู้เรียนต้องการ	11	51.90
4. แบ่งตามจำนวนผู้เรียน	7	36.84

หมายเหตุ บางโรงเรียนจัดหลักสูตรการเรียนการสอนมากกว่า 1 หลักสูตร

จากตาราง 6 แสดงรูปแบบของการจัดหลักสูตร ซึ่งแบ่งได้ 4 หลักสูตรคือ มีรายละเอียดจากการสัมภาษณ์ดังนี้ หลักสูตรที่จัดแบ่งตามระดับชั้นตามที่โรงเรียนจัดมี 19 วิชา คิดเป็นร้อยละ 100.00 คิดเป็นจำนวน 19 คน หรือร้อยละ 100.00 รองลงมาคือ หลักสูตรที่จัดแบ่งตามระดับชั้นของผู้เรียน และหลักสูตรที่แบ่งตามสาขาวิชาที่ผู้เรียนต้องการมี 11 วิชา คิดเป็นร้อยละ 51.90 เท่ากัน ส่วนหลักสูตรที่แบ่งตามจำนวนผู้เรียนมี 7 วิชา คิดเป็นร้อยละ 36.81 มีรายละเอียดจากการสัมภาษณ์ดังนี้

"...ที่นี้มีการแบ่งระดับชั้นการเรียนโดยใช้วิธีการทดสอบความสามารถของแต่ละคนก่อน แล้วจึงทำให้เข้าชั้นเรียนตามที่กำหนดไว้ โดยแบ่งไว้เป็น 8 ระดับ แต่ละระดับใช้หนังสือ และ กิจกรรมไม่เหมือนกัน..."

"...เวลานี้ทางโรงเรียนได้จัดหลักสูตรพิเศษ 3 เดือน 6 เดือน และหลักสูตรเร่งรัด 20 ชั่วโมง (ส่วนตัว) โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

ระดับต้น สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาก่อน ฝึกอ่าน และ พูดพร้อม ๆ กัน ใช้ระยะเวลาเรียน 3 เดือน

ระดับกลาง สำหรับผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ หรือผู้ที่จบ ม.3 ถึง ปวท. ปาส. เป็นการปูพื้นฐานการฝึกพูดในระดับที่สูงขึ้นได้

ระดับสูง สำหรับผู้ที่มีพื้นฐานระดับกลาง หรือผู้ที่จบการศึกษาในระดับ อนุปริญญา จนถึงชั้น ปริญญาตรี - ทศ - เอก เป็นการสอนบทสนทนาเพื่อนำไปใช้งานได้เลย..."

"...สถาบันกำหนดหลักสูตรตามกฎกระทรวงฯ มาตรา 15 (2) โดยแบ่งชั้นเรียนออกเป็น 15 ชั้น ชั้นหนึ่ง ๆ ใช้เวลาเรียน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน(วันจันทร์ - วันศุกร์) เว้นวันหยุดราชการ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทเรียนภาคละ 1 ชั้น วันละ 55 นาที มีเวลาให้เลือกเรียนระหว่าง 7.00 - 20.00 น. ค่าเล่าเรียนภาคละ 700 บาท กับประเภทเรียนภาคละ 2 ชั้น สำหรับนักเรียนที่มีความประสงค์จะเรียนให้จบหลักสูตรเร็วขึ้น โดยเพิ่มเวลาเรียนเป็นวันละ 110 นาที มีให้เลือกเรียน 3 เวลา เช้า 8.00 - 9.55 น. 10.00 - 11.55 น. และบ่าย 14.00 - 15.55 น. ค่าเล่าเรียนภาคละ 1,400 บาท.."

นอกจากนี้ยังมีหลักสูตรที่แบ่งตามระดับชั้นเรียนของผู้เรียนโดย จัดสอนภาษาอังกฤษทบทวน อาทิเช่น นักเรียนที่อยู่ระดับชั้น ป.6 หรือ ม.1 ทางโรงเรียนจะสอนเนื้อหาวิชาให้ในระดับชั้นเรียนนั้น ๆ มีความยากง่ายต่างกัน ส่วนหลักสูตรที่แบ่งตามสาขาวิชาที่ผู้เรียนต้องการนั้น ได้แยกหลักสูตรออกเป็นสาขาต่าง ๆ เช่น สนทนาภาษาอังกฤษ อังกฤษธุรกิจ

การเขียนตอบจดหมาย การสัมภาษณ์เข้าแอร์โฮสเตส สจ๊วต การโรงแรม เลขานุการ เตรียมสอบ Entrance , TOEFL , TOEIC เป็นต้น มีรายละเอียดการให้สัมภาษณ์ดังนี้

"...ปัจจุบันภาษาอังกฤษกำลังเป็นที่นิยมและต้องการของคนทั่วไป ทุกสาขาอาชีพ ดังนั้นทางโรงเรียนจึงเปิดสอนหลักสูตรเร่งรัด 20 ชั่วโมง (ส่วนตัว) เพื่อเร่งรัดให้สามารถนำไปใช้งานได้ภายใน 1 เดือน หรือ 20 ชั่วโมง หลักสูตรที่เปิดทำการสอน คือ สนทนา สอบสัมภาษณ์ทำงาน ไปต่างประเทศ ภูเก็ต การโรงแรม แอร์โฮสเตส สอบ TOEFL โอเพอร์เรเตอร์ การค้า..."

สุดท้ายหลักสูตรที่แบ่งตามจำนวนผู้เรียนนั้นส่วนมากจัดในรูปแบบของการเรียนเป็นกลุ่ม มีตั้งแต่ 2 - 10 คน ไม่ได้คำนึงถึงอายุ หรือระดับชั้นของผู้เรียน เมื่อจับกลุ่มผู้เรียนได้แล้ว จึงเลือกเรียนในสิ่งที่ต้องการเหมือน ๆ กัน เช่น กลุ่มนักเรียนชั้น ม.3 กลุ่มผู้ที่ต้องการสอบสัมภาษณ์ หรือกลุ่มที่ต้องการเตรียมตัวไปต่างประเทศ เป็นต้น

4. ครูผู้สอน

ครูผู้สอนถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน ถ้าได้ครูที่สนใจ เอาใจใส่นักเรียนดี โรงเรียนก็จะมีชื่อเสียง มีนักเรียนเพิ่มมากขึ้น หรือแม้แต่ครูที่มีจิตวิทยาสูงก็สามารถชักนำให้มีนักเรียนเพิ่มขึ้นเช่นกัน ครูที่ดึงดูดนักเรียนได้มากที่สุดคือ ครูชาวต่างชาติ จะเห็นได้จากตารางเรียนของนักเรียนบรรจุเต็มไปด้วยชื่อครูต่างชาติทั้งหมด แสดงว่านักเรียนสนใจครูต่างชาติมากกว่าครูชาวไทย ซึ่งแสดงในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 แสดงจำนวนครูต่างชาติในโรงเรียนสอนภาษา

จำนวนครูชาวต่างชาติ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 3 คน	13	68.42
3 - 6	3	15.79
7 - 9	2	10.53
มากกว่า 9 คนขึ้นไป	1	5.26

จากตาราง 7 แสดงจำนวนครูต่างชาติในโรงเรียนสอนภาษาพบว่า มีครูชาวต่างชาติสอนอยู่ในโรงเรียนสอนภาษาอย่างน้อย ร้อยละ 1 คน

นอกจากนี้ข้อมูลส่วนตัวของครูผู้สอน เช่น วุฒิ ค่าจ้าง เงินราชการจ้าง ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนก็มีความจำเป็นต้องดูแลอย่างใกล้ชิด ข้อมูลตัวอย่างเรื่องการค้าเงินงานเกี่ยวกับการจัดครูขาด ครูแทนนั้นมีข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์คือ

"...ส่วนมากครูที่นำมาสมัครโดยมีผู้แนะนำมา ทุกคนจะสมัครที่สำนักงานใหญ่ที่สยาม แล้วสำนักงานใหญ่จะส่งต่อไปให้โรงเรียนสาขา ที่สาขานี้มีครู 12 คน เป็นชาวต่างชาติ 4 คน"

"...ครูที่นี้บรรจุเป็นครูประจำทั้งหมด 5 คน มีชาวต่างชาติ 3 คน และคนไทย 2 คน เรื่องสวัสดิการต่าง ๆ ทางโรงเรียนได้ให้ความช่วยเหลือ เช่น การให้ที่พักอาศัย ค่ายารักษาโรค เป็นต้น..."

5. ด้านตัวผู้เรียน

จากข้อมูลพื้นฐานด้านตัวผู้เรียนทำให้ทราบว่าเพศของผู้เรียนนั้น มีทั้งเพศชายและหญิงมากเท่า ๆ กันคือ ชาย 50 % และหญิง 50 % อายุเฉลี่ยที่นิยมเรียนภาษาอังกฤษคือ 11-15 ปี ระดับชั้นมัธยมศึกษาเรียนกันมากที่สุด ช่วงที่นิยมเรียนกันมากที่สุดคือ ช่วงปิดเทอมจะมีนักเรียนมากจนห้องมองดูคับแคบ นอกจากนี้คอนทิวทัศน์สวยและอาทิตย์จะมีนักเรียนมากพอสมควร ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้เรียน

ข้อมูล	จำนวน/โรง	ร้อยละ
อายุของผู้เรียนที่พบมากที่สุด		
ต่ำกว่า 10 ปี	-	-
10 - 15 ปี	18	94.74
16 - 20	1	52.26
21 - 25	-	-
มากกว่า 25 ปี	-	-
ระดับชั้นของผู้เรียนที่พบมากที่สุด		
ประถมต้น	1	5.26
ประถมปลาย	1	5.26
มัธยมต้น	15	78.95
มัธยมปลาย	1	5.26
อุดมศึกษา	1	5.26
ระยะเวลาที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุด		
ฤดูปิดภาคเรียน	15	78.95
วันหยุดเสาร์ - อาทิตย์	3	15.79
เวลาเรียนก่อนสอบ	1	5.26

จากตาราง 8 จะเห็นได้ว่าข้อมูลส่วนตัวของผู้เรียนนั้นแบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านอายุ ระดับชั้น และระยะเวลาที่นิยมเรียนมากที่สุด ซึ่งสรุปสาระสำคัญจากการสัมภาษณ์ดังนี้

"...ด้านอายุ เด็กนักเรียนที่นี่มีประมาณ 220 - 300 คนโดยประมาณมีอายุระหว่าง 10 - 15 ปี เกือบหนึ่งร้อยคน นอกนั้นอายุ 16 ขึ้นไป เพราะที่นี่รับนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จนถึงระดับอุดมศึกษา ส่วนระดับชั้นของผู้เรียนมีชั้นประถมอยู่ 2 ห้องเรียน มัธยมต้น 3 ห้องเรียน มัธยมปลาย 1 ห้องเรียน และห้องสำหรับผู้จบการศึกษาชั้นปริญญาตรีแล้ว 1 ห้องเรียน ระยะเวลาเรียนที่นักเรียนนิยมเรียนคือ ช่วงปิดภาคเรียนโดยเฉพาะช่วงฤดูร้อน ส่วนวันเสาร์ และวันอาทิตย์ มีบ้างแต่ไม่มากเท่าตอนปิดภาคเรียน..."

"...นักเรียนจะมาเรียนแมกานวันเสาร์และอาทิตย์ ทาให้ห้องคับแคบลง ส่วนตอนปิดเทอมก็มีมากเช่นเดียวกัน แต่รับไม่ได้มากเพราะมีห้องเรียนจำกัด..."

6. อาคารสถานที่

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่าปัญหาเกี่ยวกับเรื่องอาคารสถานที่มีน้อยมาก ผู้บริหารมักจะแสวงหาสถานที่สำหรับเปิดโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศเป็นประการแรก ดังนั้นโรงเรียนใดอยู่ใกล้แหล่งชุมชน หรือมีคนมาก ย่อมเป็นที่รู้จักของคนมากเช่นกัน แต่ถ้าโรงเรียนใดอยู่ไกลจากแหล่งชุมชนมักจะมีนักเรียนน้อย อาจเป็นเพราะการคมนาคมไม่สะดวก โรงเรียนเพิ่งจัดตั้ง นอกจากนี้ยังพบว่าบางโรงเรียนอยู่ห่างไกลจากถนนใหญ่แต่มีนักเรียนมากมีสาเหตุมาจากโรงเรียนตั้งมานาน มีคนรู้จักมาก แนะนำชักชวนมาเมื่อพบกับสภาพแวดล้อมที่ดี มีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดก็จะทำให้เป็นที่สนใจของผู้เรียน ดังแสดงในตาราง 9 ดังนี้

ตาราง 9 แสดงข้อมูล เกี่ยวกับปัญหาของอาคารสถานที่ตั้งโรงเรียน

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
1. การคมนาคม ไม่สะดวกอยู่ห่างจากถนนใหญ่ และสถานที่จอดรถ สำหรับรับ-ส่งนักเรียนไม่สะดวก	11	51.90	
2. อาคารคับแคบไม่เพียงพอ กับจำนวน นักเรียน	5	26.32	
3. สถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ไกลจากแหล่งชุมชน	1	5.26	

จากตาราง 9 ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาด้านคมนาคมมีมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานที่จอดรถ และปัญหาด้านการจราจรพบโรงเรียนที่มีปัญหาจำนวน 11 โรง คิดเป็นร้อยละ 57.89 ปัญหารองลงมาคือ อาคารสถานที่คับแคบ เนื่องจากจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้น มี 5 โรง คิดเป็นร้อยละ 26.32

ผู้บริหารได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาอาคารสถานที่ดังนี้ "...โรงเรียนนี้อยู่ห่างไกลจากถนนใหญ่ก็จริงแต่จำนวนนักเรียนไม่ได้ลดลงเลยมีแต่จะเพิ่มขึ้น ปัญหาจึงอยู่ที่ว่ามีห้องเรียนน้อย สถานที่ขยายออกไปอีกไม่ได้แล้ว จึงทำให้ไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน..." ส่วนอีกท่านหนึ่งได้ให้สัมภาษณ์ว่า "...ถึงสถาบันนี้จะเล็กแต่มีจำนวนนักเรียนมาก ทำให้การจราจรติดขัดในช่วงโรงเรียนเลิก นอกจากนี้สถานที่จอดรถก็ไม่มี แล้วยังอยู่ติดถนนใหญ่อีก จึงทำให้เกิดปัญหาเรื่องการจราจรมากยิ่งขึ้น..."

7. สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก

สื่ออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ มีความจำเป็นยิ่งที่จะช่วยย้่ากิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ บางโรงเรียนมีเครื่องฉายวีดีโอ เทปบันทึกเสียง โทรทัศน์ และเครื่องช่วยเสียงต่าง ๆ บางโรงเรียนใช้วิทยุอย่างเดี่ยวประกอบการเรียนการสอนสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะหามาให้กับครู และนักเรียนเพื่อช่วยสอน นอกจากนี้สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำ ห้องสุขา แหล่งบริการน้ำดื่ม จะมีผลต่อการเรียนของเด็กนักเรียน แต่ถ้าโรงเรียนนั้น ๆ อยู่ใกล้แหล่งชุมชนที่มีบริการห้องสุขาจะไม่เกิดปัญหามากนัก เพราะสามารถใช้บริการมาในเรื่องของห้องน้ำห้องส้วมาได้ย่่าดี..."

ผู้บริหารท่านหนึ่งได้กล่าวไว้พิ้งว่า "...ถึงแม้ว่าที่สาขานี้จะมีห้องสุขาเพียงห้องเดียว แต่ก็ไม่มีปัญหาในเรื่องนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนสามารถไปใช้บริการของห้างสรรพสินค้าพาต้าได้..."

ในด้านของสื่อการเรียนผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งได้ให้สัมภาษณ์ว่า "...ปัจจุบันโทรทัศน์วิทยุ และวีดีโอ มีความจำเป็นมากในการใช้สอนนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กเล็ก ๆ จำเป็นมากที่จะต้องใช้สื่อเหล่านี้ประกอบการเรียนการสอน เนื่องจากเด็กยังมีความสนใจในการเรียนน้อย ถ้าวันใดได้เปิดทีวีให้ดู เปิดเทปวิทยุร้องรำทำเพลง คิดันรู้สึกว่าย่่าเด็กจะมีความสุขมากและชอบมากกว่าการเรียนโดยย่่าสมุด และหนังสือเท่านั้น..."

อีกท่านหนึ่งได้ให้สัมภาษณ์ว่า "...เทปวิทยุ และเครื่องฉายวีดีโอ มีความจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องการฝึก การอ่านออกเสียง และการพูดสนทนา นอกจากนักเรียนจะได้พูดกับเจ้าของภาษาที่โรงเรียนแล้ว นักเรียนยังสามารถ ขอยืมเทปวีดีโอ หรือเทปบันทึกเสียงได้จากศูนย์นี้ย่่าด้วย เพราะถือว่าเป็นการให้บริการแก่นักเรียนของศูนย์โดยไม่คิดมูลค่า..."

ตอนที่สาม : ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน

ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาเอกชนนั้นเมื่อนำนักการ และการให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ผู้ตอบจะชี้สภาพปัญหาพร้อมทั้งแนวทางแก้ไข และข้อเสนอแนะสำหรับปัญหานั้น ๆ ไปในตัว ในการเสนอข้อมูลในตอนนี้ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอปัญหาและข้อเสนอแนะแต่ละเรื่องไปด้วยกัน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. ปัญหาเรื่องการแข่งขันสูงระหว่างโรงเรียนสอนภาษาด้วยกัน

ผู้บริหารที่ให้การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาด้านการแข่งขันและการประชาสัมพันธ์จัดเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง มีการลงทุนสูง และใช้วิธีการต่าง ๆ นานา

ผู้บริหารโรงเรียนท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นว่า

"...มีการแข่งขันสูงในระหว่างโรงเรียนประเภทนี้ เช่น โรงเรียนใหญ่ ๆ ที่มีการโฆษณามาก จนทำให้โรงเรียนขนาดเล็กอยู่กันลำบาก เพราะไม่มีเงินลงทุนในการโฆษณา..."

ผู้บริหารคนเดียวกันได้ให้ข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ว่า

"...ทาง สช. น่าจะควบคุม และจัดการอนุญาตการตั้งโรงเรียนประเภทนี้ตามสัดส่วนไม่ให้มีมากเกินไป และควรสอดส่องคุณภาพของโรงเรียนสอนภาษาบ้าง เนื่องจากโรงเรียนที่เปิดใหม่ บางแห่งคุณภาพการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร..."

" การอนุญาตจัดตั้ง ในปัจจุบันมีโรงเรียนสอนภาษาเปิดมากขึ้นที่เป็นแหล่งชุมชนจะมีโรงเรียนสอนภาษามาก ถนนบางสายมีโรงเรียนสอนภาษาเปิดติดกันหลายแห่ง แต่ละแห่งตั้งชื่อแปลก ๆ ต่างกันไป ดังนั้นจึงสร้างปัญหาและเกิดอุปสรรคให้กับโรงเรียนที่เปิดทำการสอนอยู่ก่อน

ปัญหาที่ตามมาคือ โรงเรียนที่มีเงินทุนต่ำ จำเป็นต้องหาเงินทุนเพิ่มเพื่อแข่งขันกับโรงเรียนที่เปิดใหม่โดยให้อัตราค่าจ้างครูสูง อาคารสถานที่ใหม่กว่า ทันสมัยกว่า น่าเรียนกว่า ตลอดจนเก็บค่าเล่าเรียนสูงกว่าซึ่งทำให้โรงเรียนเดิมในระแวกเดียวกันต้องปิดกิจการชั่วคราวหรือ

เลิกดำเนินการไปเพราะไม่สามารถต่อสู้กับการลงทุนสูง แต่เก็บค่าเล่าเรียนต่ำดังที่เคยปฏิบัติมาได้ ทำให้นโยบายของการจัดตั้งโรงเรียนเพื่อช่วยสังคมกลายเป็นธุรกิจการค้าผู้บริหารบางคนที่มีคุณธรรม จึงจำเป็นต้องปิดกิจการลงชั่วคราว"

2. ปัญหาเรื่องครูเข้า - ออกบ่อยทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง

ปัญหาสำคัญของโรงเรียนสอนภาษาอีกประการหนึ่งต่อการเปลี่ยนครูสอนบ่อย ๆ เพราะการสอนภาษาสำหรับครูบางคนถือเป็นเพียงงานอดิเรก หรืองานเสริมเท่านั้น เมื่อมีครูลาออกก็ต้องหาครูใหม่ ในบางครั้งก็หาครูลำบาก นอกจากนี้การจ้างครูก็ขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนด้วย ถ้าช่วงที่มีนักเรียนมากก็ต้องการครูมาก และมีจำนวนนักเรียนลดก็จำเป็นต้องงดจ้างครูบางส่วน ดังนั้นปัญหาเรื่องครูเข้า - ออกบ่อย จึงนับว่าเป็นปัญหาที่หนักใจอย่างหนึ่งของโรงเรียนเอกชน

ผู้บริหารท่านหนึ่งได้ให้สัมภาษณ์เรื่องนี้ว่า

"...คอนแรกขอเปิดสอนพิมพ์ดีดอย่างเดียว แต่ปัจจุบันขอเพิ่มหลักสูตรเปิดสอนภาษาต่างประเทศด้วย ช่วงนี้กำลังขยายกิจการตกแต่งภายในสถานที่เรียนคับแคบลง และมีการแข่งขันสูง มีปัญหาเรื่องครูเข้า - ออก จึงทำให้จำนวนนักเรียนลดลง..."

3. ปัญหาด้านสถานที่ไม่พอกับจำนวนนักเรียน

โรงเรียนบางแห่งเมื่อกิจการคึกคักมีผู้สนใจสมัครเรียนจำนวนมากทำให้มีปัญหาด้านที่เรียนต้องหาทางขยายขยาย หรือเปิดสาขาใหม่ต้องมีการลงทุนสูงทั้งด้านที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และประชาสัมพันธ์

ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่ง ได้กล่าวถึง เรื่องนี้ว่า

"...โรงเรียนบ้านภาษาทั้ง 2 แห่งได้ดำเนินกิจการแบบบุคคลคนเดียวเป็นเจ้าของ เริ่มตั้งแต่เปิดสอนพิเศษที่บ้านมีนักเรียนเพิ่มขึ้น จึงย้ายไปเช่าตึกแถวสอน นักเรียนก็ยังตามมาเรียนอีกจึงขยายไปที่ราชดำเนิน ขณะที่สัญญาเช่าตึกแถวที่ผ่านฟ้ากำลังจะหมดพอดี ปัจจุบันมีนักเรียนเพิ่มมากขึ้นจนรับไม่ไหวเพราะห้องเรียนน้อย ลูกสาวอยากทำกิจการนี้บ้างจึงขอเปิดระดับอนุบาล และประถมศึกษาที่พลโยธิน โดยยังอยู่ภายใต้การดูแลของพ่อก่อน และได้นำ ระเบียบ แบบแผน การบริการงานของพ่อมาใช้ทั้งหมดทำให้กิจการเจริญก้าวหน้า ปัจจุบันรับนักเรียนตั้งแต่อนุบาล จนถึง ม.6 จัดระบบการเรียนการสอนคล้ายกับการบริการโรงเรียนแบบในระบบโรงเรียน ตั้งแต่การจัดการด้านบริหาร การจัด ลส. การดูแลและบริการครูผู้สอน และนักเรียน การจัดการอาคารสถานที่ ตลอดจนบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในด้านการเรียนการสอน ทุกอย่างได้จัดวางไว้อย่างเป็นระเบียบ และมีขั้นค้อน ทำให้การบริหารงานไม่มีปัญหาดังเช่นแต่ก่อน..."

4. ปัญหาการตัดสินใจล่าช้าเนื่องจากมีหลายสาขา

โรงเรียนสอนภาษาบางแห่งมีหลายสาขา ฝ่ายสาขาไม่อาจตัดสินใจในบางเรื่องได้จะต้องขออนุมัติจากสำนักงานใหญ่ ทำให้การตัดสินใจแก้ปัญหาบางอย่างมีความล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์

ตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ได้แก่

"...มีการตัดสินใจล่าช้าเนื่องจากฝ่ายสาขาจะต้องขออนุมัติจากทางสำนักงานใหญ่ หรือแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบก่อนจะตัดสินใจทำอะไรลงไป จะต้องรอนานหลายวัน..."

"...อาคารสถานที่ตลอดจนถึงแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร หลายท่านได้ให้ความเห็นว่า สถานที่ตั้งโรงเรียนไม่มีปัญหาเท่ากับการคมนาคมไม่สะดวก นักเรียนส่วนมากชอบการเดินทางสะดวก ใกล้ถนน ฉะนั้นอุปสรรคการค้าเงินงานด้านอาคารสถานที่พบว่าห้องเรียนคับแคบเกินไป ยิ่งช่วงภาคฤดูร้อน จะมีนักเรียนมากบางที่ครูต้องใช้เครื่องขยายเสียงช่วย..."

"...โรงเรียนตั้งลึกเข้ามาจากถนนใหญ่มากไม่มีปัญหาเพราะมีแห่งเดียวในย่านนี้ และรับรองคุณภาพการเรียนว่าได้ผลนักเรียนจึงไม่เกิดว่ามีปัญหาถ้าต้องเดินไกล..."

"...ปัจจุบันโรงเรียนเป็นอาคารพาณิชย์สูง 4 ชั้น อยู่อาศัย เช่น ทำเป็นห้องรับแขก และห้องรับรอง ตลอดจนกันเป็นห้องน้ำ ห้องส้วมอีก 1 ห้อง จึงเหลือทำเป็นห้องเรียน 2 ชั้น กันได้ชั้นละ 3 ห้อง รวมเป็น 6 ห้องเรียน จัดเป็นห้องสอนพิเศษ (Private) 2 ห้อง และห้องเรียนธรรมดา 4 ห้อง ทางโรงเรียนจะกำหนดกลุ่มผู้เรียนไม่มากนัก ขนาดไม่เกินกลุ่มละ 10 คน จึงไม่เกิดปัญหาด้านอาคารสถานที่.." "จะมีปัญหานิดหน่อยที่อยู่ลึกเข้ามาในซอยประมาณ 500 เมตร เท่านั้น" คูได้จากราย 5

5. ปัญหาการจัดสวัสดิการให้แก่ครู

ด้านสวัสดิการสำหรับครูและบุคลากรนับว่าเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งของโรงเรียนสอนภาษาเอกชน จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารรายหนึ่งให้ความเห็นในเรื่องนี้ว่า

"...ปัจจุบันมีครูมากทั้ง 2 แห่ง จึงพยายามจัดระบบการบริหารให้ดีที่สุด มีสวัสดิการให้กับครู มีการช่วยเหลือ จัดการถ่ายทอดการสอน เทคนิคใหม่ ๆ ให้กับครูผู้สอนใหม่ มีการบรรจุครูให้ตามกฎของกระทรวง และทำเรื่องให้เป็นครูประจำ เช่นเดียวกับในระบบของโรงเรียน"

ผู้บริหารอีกรายหนึ่ง ให้ความเห็นพร้อมทั้งข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ว่า

"...การบริหารงานที่มีผู้ดูแลกิจการแทนเจ้าของซึ่งเรียกว่าหัวหน้าสาขาหรือ ซุปเปอร์ไวเซอร์ (Supervisor) มีการให้บริการแก่หน่วยงานที่ต้องการจะฝึกด้านภาษา โดยการจัดอบรมให้ที่สำนักงานใหญ่ที่สยามสแควร์..."

ส่วนการจัดบริการด้านสวัสดิการให้แก่เจ้าหน้าที่นั้นได้จัดในรูปแบบของการบรรจุครูเข้าเป็นครูประจำของโรงเรียนโดยยึดหน้าที่รับผิดชอบ ระยะเวลาการทำงาน ตลอดจนอัตราค่าจ้าง เป็นเกณฑ์..."

6. ปัญหาการขาดบุคลากรด้านบริหาร

ในบางโรงเรียนมีการขยายงาน มีครูและบุคลากรมากขึ้นจำเป็นต้องมีบุคลากรด้านบริหาร ซึ่งค่อนข้างจะหายาก

ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ได้แก่

"...โรงเรียนยังขาดบุคลากรด้านบริหารอยู่ตอนนี้ผมทำหน้าที่นี้อยู่ โดยมีภรรยาเป็นผู้ช่วย ขณะนี้มีจำนวนนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ผมทำหน้าที่บริหาร ส่วนภรรยาเป็นชาวต่างชาติทำหน้าที่สอนหนังสือ บางครั้งผมเข้าไปสอนแทนครูที่ขาด เพื่อไม่ให้บริการด้านการสอนมีปัญหา..."

ผู้บริหารอีกรายหนึ่งได้ให้ความเห็นในเรื่องเดียวกัน ดังนี้

"...ในการบริหารสิ่งที่เป็นอุปสรรค และมีปัญหามากที่สุดคือปัญหาด้านบุคลากร เนื่องจากปัจจุบันมีนักเรียน เพิ่มมากขึ้น บุคลากร พนักงาน ภารโรง รวมทั้งครูผู้สอนย่อมมีปัญหามาให้บ่อย ๆ เรื่องของปัญหาคือ เงินเดือน คุณวุฒิ การสอน การจัดเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ"

7. ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานในโรงเรียนด้านการจัดหลักสูตรการสอนนั้น พบว่าโรงเรียนส่วนมากคือ 17 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.47 ค่าเนิมนการสอนตามหลักสูตรที่กระทรวงกำหนด ส่วนอีก 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.50 มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในภายหลัง

ด้านเอกสารการสอนก็เช่นเดียวกัน โรงเรียนส่วนใหญ่คือ 17 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 89.47 ได้ผลิตเอกสารการสอนขึ้นมาใช้เอง โดยอ้างอิงหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวง ส่วนอีก 2 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ทำเอกสารเพิ่มเติมนอกเหนือจากหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านหลักสูตร รวมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีดังนี้

"...ทางโรงเรียนจัดทำหลักสูตรใช้เองตามระดับชั้นของผู้เรียน เนื่องจากนักเรียนทุกคน ได้สอนแบ่งชั้นเข้าเรียนแล้ว ภาครอยู่ชั้นไหนก็เข้าเรียนตามระดับชั้นที่ได้จัดไว้ให้ ครูจะสะดวกในการ การสอนและจัดกิจกรรมเสริมส่วนนักเรียนจะไม่มีปัญหาด้านการเรียนไม่ทัน เพราะความรู้จะอยู่ที่ระดับ ไม่ต่างกันมากนัก..."

ความคิดเห็นของผู้บริหารรายอื่น ๆ ในเรื่องเดียวกันนี้ได้แก่

"จัดครูทำเอกสารการสอนโดยเฉพาะ โดยครูใหญ่เป็นผู้ช่วยในการจัดทำหลักสูตร เพราะครูใหญ่จะทราบว่าจะระดับชั้นไหนควรเรียนอะไร วิชาหนังสือชนิดใด

ก่อนจะรับสมัครครูมีการทดสอบความรู้หลายชั้นตอน และทดสอบใบ้ดูก่อน ให้ครูทำ การสอนหลาย ๆ ครั้งจนกว่าจะแน่ใจว่าได้สอนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ จึงจะบรรจุให้เป็นครูประจำ"

8. ปัญหาด้านการเรียนการสอน

ส่วนใหญ่ออกจากการสัมภาษณ์ เห็นว่าปัญหาด้านการเรียนการสอนไม่ค่อยมี ถึงจะมีบ้าง ทางโรงเรียนก็ได้พยายามแก้ไขให้ลุล่วงไปไม่บ่อยย้าให้เป็นปัญหาเรื้อรัง

ความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ในเรื่องนี้ มีดังนี้

"...ปัญหาด้านการเรียนการสอนนั้นแทบจะไม่มี เนื่องจากสอนตามความต้องการของ ผู้เรียนก่อน ในขณะที่กำลังเสนอขอเพิ่มหลักสูตรสอนภาษา ได้ส่งใบให้ สช.ตรวจแก้ไขหลายครั้ง แล้ว ขณะนี้กำลังรออนุมัติ..."

"...เนื่องจากสอนนอกระบบเป็นการสอนแบบยืดหยุ่น การจัดเตรียมหลักสูตรก็จะต้อง เปลี่ยนไปตามความเหมาะสม ดังนั้นทาง สช.ไม่ควรที่จะเคร่งครัดเรื่องการเสนอหลักสูตรมากนัก"

"...โรงเรียนได้เสนอหลักสูตรการเรียนการสอนให้กับทาง สช. ได้ตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว ในครั้งแรกแต่ปัจจุบัน เนื้อหาโครงสร้างได้เปลี่ยนแปลงบ้างตามกาลเวลา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีกิจกรรมเสริมมากมายเพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย จึงเป็นการสอนแบบเรียนปนเล่น เสียมากในชั้นเล็กเล็ก..."

"ปัญหาด้านการเรียนการสอนนั้นไม่มีเลย เพราะทางโรงเรียนได้ดำเนินการมานาน เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นใหม่ ๆ จะรีบช่วยกันแก้ไข"

นอกจากนี้ยังพบว่าด้านวิธีการสอนนั้นทางโรงเรียนใช้วิธีการสอนเรียงตามลำดับดังนี้คือ ใช้วิธีการฝึกทักษะ การฝึกปฏิบัติ และใช้การบรรยายอธิบาย

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่าการผลิตหลักสูตรขึ้นใช้เองของแต่ละโรงเรียนนั้น ผู้บริหารยังกำหนดรูปแบบวิธีการสอนลงไปในหลักสูตรที่ผลิตอีกด้วย โดยกำหนดวิธีการใช้ให้สอดคล้องกับระดับชั้นของผู้เรียน ความต้องการของผู้เรียน และจำนวนผู้เรียน เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าใน 19 โรงเรียนหลักสูตรได้กำหนดขึ้นตามระดับชั้นของผู้เรียน ใน 16 โรงเรียนก็ตามความต้องการของผู้เรียน และใน 15 โรงเรียนให้ความสำคัญกับผู้เรียนเท่า ๆ กับการตัดสินใจจากผู้บริหารเอง

9. ปัญหาด้านครูผู้สอนและผู้เรียน

จากข้อมูลการวิจัยพบว่าปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการดำเนินงานด้านครูผู้สอนและผู้เรียนนั้นพบว่า ปัญหาเกิดจากตัวครูมีน้อยกว่าปัญหาที่เกิดจากตัวผู้เรียน

ปัญหาของครูที่พบคือ ครูเข้า-ออกกลางคันมีมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือครูสอนไม่ตรงตามความถนัด

ส่วนด้านผู้เรียนนั้นมีปัญหามาก เริ่มตั้งแต่การจัดกลุ่มเข้าเรียน การเข้า-ออกกลางคัน การไม่ร่วมมือส่งเสริมกิจกรรมภายในกลุ่ม การไม่ตรงต่อเวลา และขาดความรับผิดชอบ

ปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวขอยกมากล่าวอ้างดังนี้

"...ตอนนี้ทางโรงเรียนมีครูทั้งหมด 4 คน ส่วนมากเป็นเพื่อนกันแต่ก่อนนี้มีครูเข้า-ออก บ่อยมาก อาจเป็นเพราะครูขาดความรับผิดชอบ หรือทำงานสอนพิเศษเป็นการอดิเรกจึงขาดความ รับผิดชอบต่อหน้าที่..."

"...เราไม่สามารถเลือกครูที่มีความสามารถตามกำหนดได้ จึงมีการสับเปลี่ยนหน้าที่บ้าง เพื่อช่วยเหลืองานของโรงเรียน ครูบางคนนัดสอนทักษะการอ่าน (Reading) ก็จะสอนแต่ การอ่านอย่างเดียว จึงเกิดปัญหาดังกล่าวขึ้น..."

"...ปัญหาด้านครูไม่ค่อยมีเพราะส่วนมากเป็นครูชาวต่างประเทศ จะมีปัญหาเฉพาะ เรื่องการต่ออายุ (VISA) ให้กับครูเท่านั้นซึ่งทางโรงเรียนเป็นผู้จัดการให้ เนื่องจากเป็นครูที่ ทำการสอนที่นั่นมานานมีความรับผิดชอบสูง และเข้ากับเด็ก ๆ ได้ดี จะมีปัญหาก็คงที่นักเรียน เลือกกลุ่ม เลือกครูผู้สอน บางทีเวลาชนกัน ชักันอาจเกิดปัญหาไม่เข้าใจกันทางโรงเรียนจึง หาทางแก้ โดยการจัดทำตารางสอนไว้ให้นักเรียนดูเลยว่า ครูคนไหนสอนใคร เวลาอะไร ปัญหา จึงลดน้อยลง..."

"...นักเรียนที่มีจำนวนไม่แน่นอน อาจมากเป็นพิเศษช่วงฤดูร้อน (Summer) หรือ ปิดเทอมกลางภาคตอนเดือนตุลาคม นอกจากนี้ช่วงเย็นตั้งแต่ 17.00 น.- 21.00 น. มีนักเรียน มากซึ่งได้แก่พวกที่ทำงานต้องการเรียนภาษาเพิ่มเติม ส่วนวันเสาร์และวันอาทิตย์มีมากรองลงมาเป็น อันดับสาม ปัญหาเรื่องครูไม่มีเพราะที่นี่มีครูมาก จะมีแค่ปัญหานักเรียนเท่านั้นชอบเปลี่ยนกลุ่มเรียน ตามเพื่อนบ้าง ตามครูผู้สอนบ้าง เป็นต้น..."

"...ปัญหาด้านครูผู้สอนกับทางโรงเรียนไม่ค่อยมี เพราะก่อนที่จะรับครูเข้าสอนทาง โรงเรียนจะรับเฉพาะคนรู้จักที่แนะนำกันมา ทางโรงเรียนจะกำหนด อายุ วุฒิ ประสบการณ์ ตลอดจนเลือกคนที่อยู่ใกล้โรงเรียน เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาด้านต่าง ๆ ส่วนปัญหาของ นักเรียนไม่มี จะมีบ้างก็การขาดเรียน มาสาย เพราะทางโรงเรียนไม่ค่อยเข้มงวดเหมือนกับ โรงเรียนในระบอบ..."

10. ปัญหาด้านอุปกรณ์ สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก

สื่ออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ด้วยดี และทำให้การเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนพบว่า สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ปัจจุบันมีใช้เกือบทุกโรงเรียนอย่างน้อยที่สุดมีวิทยุ เครื่องขยายเสียง และเทปคัสเซ็ทพร้อมคาส์เทป โรงเรียนที่มีเงินทุนสูงมี วีซีดี วีที และภาพยนตร์ให้นักเรียนได้ดูขณะเรียน

ส่วนห้องน้ำ ห้องสุขา และแหล่งบริการน้ำดื่มมีทุกแห่ง อย่างน้อยมีห้องสุขา 1 ห้อง ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพอจะหยิบยกมาได้ดังนี้

"...สื่ออุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ทางโรงเรียนจำทำให้ทั้งหมด จะมีปัญหาตรงที่เราขาดเจ้าหน้าที่เก็บรักษา..."

"...มีห้องเก็บสื่ออุปกรณ์ พวก วีที, วีซีดี, วิทยุ ครบทุกอย่างแต่ครูไม่ค่อยนำมาใช้เพราะต้องคอยเก็บรักษา บางคนใช้ไม่เป็นเลยทำให้ไม่อย่างใช้ เช่น การฉายสไลด์ หรือ เปิด-ปิดวีซีดี..."

"...สื่อบางชนิดที่ทางโรงเรียนจัดหาได้ก็จะจัดซื้อให้บางชนิดที่ครูจะต้องทำเองผลิตเอง ถึงแม้ว่าจะมีประโยชน์ต่อนักเรียนก็ยังไม่เห็นมีครูทำ บางที่ทำให้แล้วไม่รู้จักเก็บรักษาอีก จึงเกิดปัญหามากมาย..."

ตอนที่สี่ : ข้อเสนอแนะและความเห็นเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะและความเห็นเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและใช้เวลาในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้านพร้อมกัน โดยกำหนดแผนงานและโครงการไว้ล่วงหน้า
2. งานด้านบริหาร ผู้บริหารควรกำหนดแนวนโยบาย และจุดมุ่งหมายของการบริหารไว้ อย่างชัดเจนเพื่อว่าคนที่มาทำหน้าที่แทนจะได้ดำเนินการต่อได้ถูกต้อง ไม่ต้องศึกษาสภาพงานกันใหม่ ทำให้เสียเวลา

3. งานด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ผู้บริหารควรมีเอกสารหลักสูตรเพียงพอกับความต้องการของครูผู้สอน และผู้เรียน และควรมีการประเมินผลการเรียนการสอนตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอนของผู้สอนและผู้เรียนเป็นระยะ ๆ

4. ผู้บริหารควรเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ ตลอดจนส่งเสริมให้มีสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือบุคลากรในโรงเรียน และสนับสนุนให้มีการสังสรรค์ร่วมกันระหว่าง ครู นักเรียน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ เพื่อความสามัคคีและสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน

5. งานด้านอาคารสถานที่ ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณไว้ล่วงหน้า เพื่อแก้ปัญหาการสร้างอาคารเรียนเพิ่มเติม หรือปรับปรุงตกแต่งอาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดต่อครูและนักเรียน

6. สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น แบบเรียน อุปกรณ์ช่วยการเรียนการสอน ผู้บริหารควรจัดหางบประมาณ หรือทำแผนการไว้ เพื่อความสะดวกของครูผู้สอน และนักเรียน ห้องน้ำ ห้องส้วม น้ำดื่ม และอ่างล้างมือ ควรมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของครูและนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษพบว่า ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องหาทางแก้ไข และช่วยตัวเองในทุก ๆ ด้าน จะให้รัฐมาช่วยนั้นยาก เพราะรัฐมีภาระกิจที่จะต้องช่วยเหลือโรงเรียนในระบอบอยู่แล้ว

นอกจากนี้การจัดสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา ม. 15 (2) มีส่วนช่วยให้ผู้บริหารได้พบกันและสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือแก้ไขปัญหากที่เกิดขึ้นร่วมกัน มีความกลมเกลียวสามัคคีกันมากขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษา ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบ ในกรุงเทพมหานคร โดยมีวิธีดำเนินงาน และผลการวิจัยโดยสรุป ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัยมี 2 ประการดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานทั่วไปของโรงเรียนสอนภาษา ภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อประมวลปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาภาคเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลของการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบโรงเรียนในกรุงเทพมหานครโดยส่วนรวม ซึ่งได้แก่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะการจัดตั้ง ระบบบริหาร หลักสูตร ครูผู้สอน ผู้เรียน อาคารสถานที่ สื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ข้อมูลเหล่านี้จะทำให้ทราบสภาพปัจจุบันของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชนประเภทการศึกษานอกระบบ ซึ่งจะทำให้ประโยชน์ในการนำไปใช้ประกอบการวางแผนพัฒนา และการควบคุมดูแลให้เป็นไปตามนโยบายในการจัดการศึกษาของรัฐ และให้การดำเนินงานของโรงเรียนสามารถสนองความต้องการด้านภาษาอังกฤษของเยาวชนและประชาชนนอกระบบโรงเรียน และสนองความต้องการของสังคมให้ตรงเป้าหมายยิ่งขึ้น

2. การศึกษาตามความมุ่งหมายข้อ 1 และ 2 เป็นการประมวลปัญหาและข้อเสนอแนะจากเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนเป็นการสะท้อนข้อมูลไปสู่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผู้มีหน้าที่ควบคุมดูแลโรงเรียนดังกล่าวโดยตรง เพื่อคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาวางแผนการพัฒนาโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชนให้สามารถให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

3. เนื่องจากยังไม่มีการวิจัยในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การวิจัยในเรื่องนี้ให้กว้างขวางและลึกซึ้งต่อไป

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยแบ่งเนื้อหาสาระ และวิธีการเก็บข้อมูลเป็น 2 ส่วน คือ

1. สถิติและข้อมูล เกี่ยวกับการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชนประเภทนอกระบบที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ได้จากการใช้แบบสำรวจ ประกอบกับการสอบถามผู้บริหาร หรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียน

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากทัศนะของเจ้าของ หรือผู้บริหารโรงเรียน เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้วยการสัมภาษณ์แบบปลายเปิด

ข้อมูลทั้ง 2 ลักษณะดังกล่าวได้นำมาประมวลเข้าด้วยกัน แล้วนำเสนอตามเนื้อหาสาระ ซึ่งมีทั้งส่วนเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ซึ่งอยู่กับเนื้อหาแต่ละเรื่อง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในกรุงเทพมหานคร ซึ่งครอบคลุมพื้นที่การปกครองทั้ง 36 เขต
2. ขอบเขตด้านเวลา ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เป็นข้อมูลระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนพฤศจิกายน 2535
3. ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาสำหรับงานวิจัยแบ่งเป็น 3 ประเด็นคือ
 - 1) สภาพการดำเนินงาน ได้แก่ ลักษณะการจัดตั้ง ระบบบริหาร หลักสูตร ครูผู้สอน ผู้เรียน อาคารสถานที่ สื่อการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
 - 3) ข้อเสนอแนะ เพื่อการดำเนินงานที่ดีขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย ซึ่งหมายถึงผู้ให้ข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษา ภาคเอกชน ได้แก่ เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ ภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โรงเรียนเหล่านี้ทำการสอนในรูปของการศึกษานอกระบบ ในปีการศึกษา 2535 มีโรงเรียนดังกล่าวจำนวน 147 โรงเรียน ดังนั้นประชากรซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จึงมีจำนวน 147 คน

กลุ่มตัวอย่างเพื่อการวิจัยครั้งนี้ คัดเลือกมาจากประชากรข้างต้นด้วยวิธี "Snowball Technique" ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้ให้การสัมภาษณ์ทั้งสิ้น 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมี 2 ชนิด คือ

1. แบบบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานของโรงเรียน
2. การสัมภาษณ์เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์แบบปลายเปิด

ไม่มีโครงสร้างตายตัว สอบถามเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ

การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อขอสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ใช้การบันทึกคำสัมภาษณ์ด้วยเครื่องบันทึกเสียง แล้วทำการถอดเทป และวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำคำสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์ตามแนวการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา โดยการจำแนกออกเป็นหมวดหมู่ แล้วพิจารณาหาข้อสรุปในแต่ละประเด็นคำถามตามความมุ่งหมายของการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ

1.1 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง จำแนกได้ 5 ประการ เรียงตามลำดับความถี่ในการตอบ ได้ดังนี้

- 1) เพื่อเปิดสอนภาษาต่างประเทศให้กับประชาชนผู้สนใจ
- 2) เพื่อพัฒนาและฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน

- 3) เพื่อสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กเล็ก ๆ ให้มีความพร้อม
- 4) เพื่อบริการประชาชนโดยเก็บค่าเล่าเรียนถูก
- 5) เพื่อเป็นการเผยแพร่ศาสนา และวัฒนธรรม

1.2 ลักษณะของการดำเนินงาน โรงเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 84.21 ดำเนินงานโดยบุคคลคนเดียว ในลักษณะกิจการของครอบครัว กับค่าดำเนินงานในลักษณะของนิติบุคคล เช่น สมาคม มูลนิธิ หรือองค์การเอกชน

1.3 หลักสูตรการเรียนการสอน แบ่งได้หลายลักษณะ ดังนี้

- 1) แบ่งตามระดับชั้น หรือระดับความสามารถด้านภาษาของผู้เรียน โดยแยกเป็นระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง
- 2) แบ่งตามเนื้อหาเฉพาะที่ผู้เรียนต้องการ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาคือในชั้นสูงขึ้นไป เพื่อการเตรียมตัวสอบ เพื่อธุรกิจและการค้า เป็นต้น

1.4 ด้านครูผู้สอน มีทั้งครูชาวต่างประเทศ และครูไทย มีทั้งครูประจำ และครูที่ทำการสอนชั่วคราว

1.5 ด้านผู้เรียน มีนักเรียนชาย กับหญิงจำนวนพอ ๆ กัน มีอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป ช่วงที่มีผู้เรียนภาษามากที่สุดได้แก่ ช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน ช่วงหยุดเสาร์-อาทิตย์ กับการเรียนภาคค่ำ

1.6 อาคารสถานที่ ปัญหาด้านอาคารสถานที่มีน้อย อาจมีบ้างในช่วงที่มีผู้มาสมัครเรียนจำนวนมาก เช่น ช่วงปิดเรียนภาคฤดูร้อน ปัญหาอื่น ๆ ได้แก่ โรงเรียนอยู่ห่างไกล ถนนใหญ่ การจราจรไม่สะดวก

1.7 สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก มีการใช้สื่อการเรียนช่วย เช่น วิทยุ โทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง วีดีโอ และสื่อโสตทัศนูปกรณ์อื่น ๆ

2. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน มีปัญหาที่สำคัญสรุปได้ดังนี้
- 1) ปัญหาเรื่องมีการแข่งขันสูงระหว่างโรงเรียนสอนภาษาด้วยกัน
 - 2) ปัญหาเรื่องครูเข้า-ออกบ่อยทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง
 - 3) ปัญหาด้านสถานที่ไม่พอกับจำนวนนักเรียน
 - 4) ปัญหาการตัดสินใจล่าช้า เนื่องจากโรงเรียนนั้นมีหลายสาขา
 - 5) ปัญหาการจัดสวัสดิการให้แก่ครู
 - 6) ปัญหาการขาดบุคลากรด้านบริหาร
 - 7) ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร
 - 8) ปัญหาด้านการเรียนการสอน
 - 9) ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
 - 10) ปัญหาด้านอุปกรณ์ สื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก
3. ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นเพิ่มเติม ข้อเสนอแนะ และความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและใช้เวลาในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้านพร้อมกัน โดยกำหนดแผนงานและโครงการไว้ล่วงหน้า

2. งานด้านบริหาร ผู้บริหารควรกำหนดแนวนโยบาย และจุดมุ่งหมายของการบริหารไว้ อย่างชัดเจนเพื่อว่าคนที่มาทำหน้าที่แทนจะได้ดำเนินการต่อได้ถูกต้อง ไม่ต้องศึกษาสภาพงานกันใหม่ ทำให้เสียเวลา

3. งานด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ผู้บริหารควรจัดให้มีเอกสารหลักสูตรเพียงพอกับความต้องการของครูผู้สอน และผู้เรียน และควรจัดให้มีการประเมินผลการเรียนการสอนตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอนของผู้สอนและผู้เรียนเป็นระยะ ๆ

4. ผู้บริหารควรเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ ตลอดจนส่งเสริมให้มีสวัสดิการต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือบุคลากรในโรงเรียน และสนับสนุนให้มีการสังสรรค์ร่วมกันระหว่าง ครู นักเรียน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ เพื่อความสามัคคีและสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน

5. งานด้านอาคารสถานที่ ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณไว้ล่วงหน้า เพื่อแก้ปัญหาการสร้างอาคารเรียนเพิ่มเติม หรือปรับปรุงตกแต่งอาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดต่อครู และนักเรียน

6. สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น แบบเรียน อุปกรณ์ช่วยการเรียนการสอน ผู้บริหารควรจัดหางบประมาณ หรือหาแผนการไว้ เพื่อความสะดวกของครูผู้ใช้ และนักเรียน ห้องน้ำ ห้องล้างมือ น้ำดื่ม และอ่างล้างมือ ควรมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการของครูและนักเรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษพบว่า ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องหาทางแก้ไข และช่วยตัวเองในทุก ๆ ด้าน จะให้รัฐมาช่วยนั้นยาก เพราะรัฐมีภารกิจที่จะต้องช่วยเหลือโรงเรียนในระบบอยู่แล้ว

นอกจากนี้การจัดสัมนมาผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา ม. 15 (2) มีส่วนช่วยให้ผู้บริหารได้พบกันและสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นร่วมกัน มีความกลมเกลียวสามัคคีกันมากขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบข้อเท็จจริงที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเป็นองค์การธุรกิจเพื่อบริการ ซึ่งเป็นองค์การประเภทหนึ่งในบรรดาองค์การทั้งหมด 4 ประเภท (สงวน สุทธิเลิศอรุณ : 2526) คือ

1) องค์การเพื่อประโยชน์ของสมาชิก เช่น สโมสร สมาคม

หรือพรรคการเมือง

- 2) องค์การเพื่อสาธารณชน เช่น โรงเรียนของรัฐบาล กรม กระทรวง
- 3) องค์การเพื่อธุรกิจ เช่น บริษัท ธนาคาร
- 4) องค์การเพื่อบริการ เช่น โรงเรียนเอกชน โรงพยาบาล

การพิจารณาว่าโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันเป็นงานธุรกิจแบบหนึ่ง เพราะ

- 1) มุ่งหวังผลกำไร จะเห็นได้ว่าโรงเรียนสอนภาษาร้อยละ 84.21

เก็บค่าเล่าเรียนสูงกว่าโรงเรียนปกติในระบบ ส่วนมากจะคิดค่าเรียนเป็นรายวิชา รายเดือน และรายชั่วโมงตามลำดับ ถ้าเรียนเป็นรายบุคคล ตัวต่อตัว ค่าเรียนก็จะแพงขึ้น ยิ่งกว่านั้น ถ้าต้องการเรียนกับครูต่างชาติโดยตรง เรียนตัวต่อตัว ค่าเรียนก็จะยิ่งสูงขึ้น

- 2) มุ่งพึ่งตัวเอง โดยไม่ขอรับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมาช่วยในการบริหารงาน และการดำเนินงาน

จากปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานพบว่า ปัญหาด้านการเงินนั้น เป็นปัญหาสำคัญประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะจำนวนผู้บริหารร้อยละ 78.95 ต้องการเงินทุนเพิ่มโดย การกู้ยืมอัตราดอกเบี้ยต่ำ แต่เมื่อถามว่าต้องการเงินช่วยเหลือจากกระทรวงศึกษาธิการหรือไม่ มีเพียงร้อยละ 26.32 ที่ต้องการ และจำนวนร้อยละ 21.05 เท่านั้นที่ต้องการเงินช่วยเหลือ จากมูลนิธิ หรือองค์กรเอกชน จากผลของการวิเคราะห์ข้อมูลย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารโรงเรียน สอนภาษามุ่งพึ่งตนเองเป็นสำคัญ

- 3) เงินทุนถ้าต้องการเพิ่มมักจะกู้ยืมจากธนาคารหรือบุคคลภายนอกเหตุผลที่กล่าวนี้มีสาเหตุสืบเนื่องมาจากข้อ 2 คือ มุ่งพึ่งตนเองเป็นสำคัญ

4) การบริหารการเงินและผลกำไร ต้องการผลกำไรเพื่อนำมาขยายกิจการ ผู้เรียน จะเสียค่าใช้จ่ายสูง และผู้ร่วมงานจะได้ค่าตอบแทนมากกว่าปกติ ถ้าเปรียบเทียบกับรายได้ทั่ว ๆ ไป ของโรงเรียนในระบบ

5) ใช้ระยะเวลาสั้นได้ผลตอบแทนสูง

จะเห็นได้ว่าโรงเรียนสอนภาษาโดยทั่วไปจะเก็บค่าธรรมเนียมค่าเรียนเป็นรายคน ซึ่งมีอัตราค่าเรียนสูงดังที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1 ดังนั้นในการลงทะเบียนเรียนแต่ละวิชา แต่ละหลักสูตรการเรียนจะใช้ระยะเวลาสั้น ๆ เมื่อจบตามหลักสูตรที่โรงเรียนกำหนด ถ้าผู้ใดต้องการเรียนต่อระดับสูงขึ้น หรือต้องการเรียนต่อในหลักสูตรอื่น ผู้เรียนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการเรียนใหม่

6) แสวงหาความสำเร็จด้วยการโฆษณาชวนเชื่อ

ปัจจุบันการประชาสัมพันธ์และการโฆษณามีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นต่อการดำเนินกิจการทั้งหลายทั้งปวงที่มีอาชีพเป็นความลับ (ธิดา หอวัฒนกุล. 2532 : 12) ฉะนั้นผลของการสัมภาษณ์จึงปรากฏให้เห็นว่า โรงเรียนสอนภาษาร้อยละ 100.00 ต้องการโฆษณาให้ผู้อื่นทราบ ซึ่งแต่ละโรงเรียนมีแผนปลิวโฆษณา และประชาสัมพันธ์เป็นของตนเอง นอกจากนี้บางโรงเรียนอาศัยสื่อทางหนังสือพิมพ์ ซึ่งต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงเพื่อแพร่กระจายข่าวไปสู่ผู้เรียนอย่างเห็นได้ชัด

2. การบริหารโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษต่างจากการบริหารธุรกิจโดยทั่วไป คือ มีขอบเขตกว้างขวาง และการดำเนินงานสลับซับซ้อนมากที่สุดในการบริหารธุรกิจทั้งหลาย คือ

1) ด้านคน (Man) จะต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูง และจะต้องหาบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน มีความรู้ทั้งด้านการสอน และจิตวิทยาสูง ในด้านการเรียนการสอน

2) ด้านการเงิน (Money) ใช้งบประมาณสูงในการดำเนินงาน งบประมาณเหล่านั้นจำเป็นต้องมีการควบคุมดูแลและมีการบริหารอย่างดี คุ่มค่า และมีประโยชน์สูงสุด เนื่องจากเป็นงบส่วนบุคคลหรือของสถาบันที่ไม่อาจจะขออุทธรณ์ได้จากรัฐบาล และเสี่ยงต่อการขาดทุนสูง

3) วัสดุอุปกรณ์ (Materials) จะต้องใช้อย่างคุ้มค่า และได้รับประโยชน์สูงสุด ทันสมัย และใช้งบประมาณกว่าครึ่งหนึ่งของทั้งหมด เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์มีความสำคัญมากต่อการเรียนการสอนของโรงเรียนต่าง ๆ

4) การจัดการ (Management) เนื่องจากโรงเรียนสอนภาษาเป็นหน่วยงานที่ให้บริการแก่ทุกคนอย่างมีหลักการและเหตุผล แบ่งตามระดับชั้นและอายุ ดังนั้นถ้าโรงเรียนขนาดใหญ่ก็ย่อมจะต้องใช้ทรัพยากรที่เป็น คน เงิน และวัสดุอุปกรณ์ จำนวนมาก ทำให้การจัดการเกิดความยุ่งยาก และสลับซับซ้อนมากกว่าหน่วยงานอื่น

3. นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างกันทางด้านความมุ่งหมาย (Purpose) คือ งานธุรกิจมุ่งหวังกำไร ส่วนงานบริหารโรงเรียนมุ่งหวังการพัฒนาบุคคลให้องงามขึ้น ธุรกิจศึกษาจึงมุ่งหวังผลกำไรในขณะที่เดียวกันมุ่งหวังที่จะให้มีการพัฒนาบุคคลสูงสุดเท่าที่จะทำได้ การจัดการจึงต้องอาศัยกลวิธี หรือความสามารถพิเศษที่จะให้การดำเนินงานบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ส่วนขบวนการผลิต (Process) นอกจากจะนำหลักการบริหารในโรงเรียนมาใช้แล้ว ยังต้องอาศัยการจัดการจัดสิ่งแวดล้อม และการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนซึ่งเป็นวิธีการโดยเฉพาะที่งานธุรกิจทั่วไปทำไม่ได้ และท้ายสุดผลผลิต (Product) ทางด้านธุรกิจศึกษาไม่สามารถเลือกเด็กที่มีคุณภาพดี เพื่อผลิตออกมาเป็นสินค้าที่ดีได้ ซึ่งต่างกับงานทางด้านธุรกิจที่สามารถเลือกวัตถุดิบได้ตามความต้องการและผลผลิตก็สามารถกำหนดคุณภาพได้ ส่วนเด็กนักเรียนที่จบจากสถาบันออกไปไม่สามารถกำหนดคุณภาพได้ เพราะผลผลิตขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งตรงกับหลักการดำเนินงานด้านธุรกิจศึกษาของ คาสเซย์ (Casey M. Leo : 1964) ได้ให้ความหมายของธุรกิจการศึกษาไว้ว่า ธุรกิจการศึกษาหมายถึงความรับผิดชอบในการจัดหาเงินทุน และสิ่งอำนวยความสะดวก ที่จำเป็นในการสนับสนุนการเรียนการสอนในโรงเรียน หรือ สถาบัน การศึกษาให้บรรลุเป้าหมายของระบบโรงเรียน

4. ข้อเท็จจริงที่พบว่าสำคัญที่สุดในการบริหารโรงเรียนสอนภาษา นั้นมีสิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญและมีผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษามากที่สุดคือ ตัวผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ หรือผู้ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบ (ธิดา หอวัฒนกุล. 2532 : 26) นอกจากนี้โรงเรียนสอนภาษาจะมีความสำเร็จสมบูรณ์ดี เลว หรือเป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธาย่อมขึ้นอยู่กับ

- 1) ครูผู้สอน
- 2) ตัวผู้เรียน
- 3) หลักสูตร
- 4) อุปกรณ์การสอน
- 5) อาคารสถานที่

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบ ในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นข้อเสนอแนะที่นำเสนอต่อไปนี้จึงเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร หรือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตลอดจนโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาต่าง ๆ ทั่วประเทศเฉพาะแต่เพียงภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียวเท่านั้น โดยจะแยกข้อเสนอแนะออกเป็น 2 หัวข้อใหญ่ ๆ คือ

ก. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. จากการวิจัยพบว่าโรงเรียนสอนภาษานั้นประสบผลสำเร็จเป็นที่น่าเลื่อมใสศรัทธาของนักเรียนและประชาชนที่สนใจขึ้นอยู่กับปัจจัยต่อไปนี้

1.1 ตัวผู้บริหาร หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ จะต้องเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเรียน การสร้างกิจกรรมต่าง ๆ ในด้านการบริหารโรงเรียน เช่น กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการลงทุน อาคารสถานที่ และอุปกรณ์การเรียน กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องสัมพันธ์เชื่อมโยงกันตลอดเวลา

1.2 การตั้งกองทุนสงเคราะห์เพื่อการศึกษาเอกชน จากปัญหาที่พบผู้บริหารส่วนมากต้องการพึ่งตัวเอง โดยการขอกู้เงินมาขยายกิจการในอัตราดอกเบี้ยต่ำ และส่วนหนึ่งต้องการพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพในการทำงานให้ดีขึ้นกว่าเดิม และท้ายสุดพบว่าการจัดประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาและศิลปศึกษา ม. 15 (2) สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของนักบริหารมือใหม่ได้เป็นอย่างดี จึงเห็นสมควรเสนอแนะให้มีการจัดประชุมสัมมนาผู้บริหารอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้เข้าร่วมประชุม และผู้ที่มีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน โดยมีกองทุนสงเคราะห์เพื่อการศึกษาเอกชนเป็นสื่อกลาง อาจดำเนินการหรือจัดตั้งโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จะได้อบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้บริหารได้มากที่สุด

2. ประเด็นอื่น ๆ ของโรงเรียนสอนภาษาคือ การตอบสนองความต้องการของนักเรียนและประชาชนที่สนใจในด้านการเรียนภาษาอังกฤษทางสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ควรเปิดโอกาสให้โรงเรียนสอนภาษาสามารถกำหนดการเก็บค่าธรรมเนียมการเรียนพร้อมทั้งหลักสูตร วิชาตามความต้องการของผู้เรียนได้เอง โดยไม่ต้องขออนุญาต เนื่องจากเป็นความสมัครใจของผู้เรียน และเพื่อความสบายใจของผู้บริหารโรงเรียน

ข. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษเท่านั้น ยังไม่ลึกซึ้งมากนัก และยังมีแง่มุมอื่นที่น่าศึกษาอีกดังนี้

1. ด้านเนื้อหาหรือเรื่องของการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยนี้มุ่งศึกษาเฉพาะผู้บริหาร หรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเท่านั้น ซึ่งมีปัญหามากในการติดต่อทำการวิจัย และยังไม่มีการทำวิจัยด้านนี้มาก่อน จึงมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการศึกษาและทำวิจัยเรื่องนี้ซ้ำอีก โดยศึกษากับกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษา ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบในสาขาวิชาชีพอื่น

2. ด้านวิธีการวิจัย

2.1 การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษา ภาคเอกชน ซึ่งพบอุปสรรคในการเก็บข้อมูลมากมาย จึงขอเสนอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องศึกษาเรื่องนี้ต่อให้ติดต่อกับคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ขอทำการวิจัยในช่วงที่มีการจัดประชุมสัมมนาผู้บริหาร ผู้วิจัยจะได้ข้อมูลที่เป็นปัญหา และอุปสรรคจริง ๆ ในขณะนั้น และจะได้ข้อมูลที่ตรงกับความต้องการมากที่สุด

2.2 การวิจัยควรจะเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) กล่าวคือการนำเนื้อหาจากแบบออกเป็นหมวดหมู่ แล้วพิจารณาหาคำตอบในแต่ละเรื่องแต่ละประเด็นคำถามแล้วเขียนออกมาเป็นความเรียง เพื่อเป็นการส่งเสริมการเขียนงานวิจัยอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งต่างไปจากการเก็บข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) แล้วใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย และทดสอบความแตกต่างด้วย $t - test$ และ $F - test$ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่มีมานานปัจจุบัน

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ จะต้องใช้หลาย ๆ อย่างร่วมกันอย่างสอดคล้อง และมีประสิทธิภาพ เช่นการสัมภาษณ์โดยการอัดเทป แบบเป็นพิธีการ และแบบไม่เป็นพิธีการ การบันทึกข้อมูลแบบมีกรอบคำถาม ตลอดจนการเยี่ยมชมสถานที่ด้วยตนเองอย่างมีรูปภาพ และด้วยความเต็มใจของเจ้าของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ และท้ายสุดผู้วิจัยจะต้องสามารถแก้สถานการณ์เฉพาะหน้าได้อย่างดี เพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุด และชัดเจนที่สุดภายในเวลาจำกัด

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- คณะกรรมการการดำเนินการวิจัย. ศึกษาธิการ. กระทรวง. การวิจัยเพื่อกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน. กรุงเทพฯ : 2517.
- ครูโรงเรียนราษฎร์แห่งประเทศไทย. สมาคม. ประวัติการโรงเรียนราษฎร์ในเมืองไทย และทำเนียบโรงเรียนราษฎร์. กรุงเทพฯ : ศิวพร, 2514.
- ชวนชม ศาหมงคล. การบริหารวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2527. อัดสำเนา.
- ณรงค์ สุทธิภักดี. การศึกษาการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราชตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูอาจารย์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2531. อัดสำเนา.
- บรม นิคมานนท์. "โครงสร้างระบบการศึกษาไทยในปัจจุบัน" และ "ปรัชญาและหลักการของการศึกษานอกระบบ" ในเอกสารการสอนชุดวิชาการศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษานอกระบบ. หน่วยที่ 3 และ 6 หน้า 105 - 142 และหน้า 269 - 321. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2532.
- พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- พา ไซยเดช. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารโรงเรียนเอกชนกับครูโรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2513. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศิวพร, 2528.
- วิกร คัดตฤทธิ. การบริหารงานการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เสียงเชียงใหม่, 2530.

- วิทยา คู่วิรัตน์. การศึกษาปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการบริหารโรงเรียนคาทอลิก อัครสังฆมณฑลกรุงเทพ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- วิทยา บุญสม. การบริการงานโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดน ภาคใต้.
วิทยานิพนธ์ ค.ม.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.
- วิลาวัลย์ ต้นวัฒนะพงษ์. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนราษฎร์อาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ศิวาพร มัดสุกานนท์. การบริหารงานบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. คู่มือปฏิบัติสำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาลักษณะโรงเรียน. กรุงเทพฯ : การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2529.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. คู่มือผู้บริหารโรงเรียนเอกชน.
กรุงเทพฯ : 2531.
- _____. คู่มือปฏิบัติงานโรงเรียนราษฎร์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- _____. คู่มือการดำเนินงานโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษานอกระบบโรงเรียน. กรุงเทพฯ :
คุรุสภา, 2532.
- _____. บันทึกประจำวัน. กรุงเทพฯ : ชานพิมพ์, 2532.
- _____. สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2527. กรุงเทพฯ : ศาสนา, 2528.
- _____. สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2529. กรุงเทพฯ : ลินทรี, 2531.
- _____. สถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2530 - 2531. กรุงเทพฯ : คุรุสภา, 2532.
- _____. สรุปและวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2504 - 2525. กรุงเทพฯ :
ภาพพิมพ์, 2525.

- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. ธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต, 2526.
- สนั่น แก้วบุ๋ม. ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารการศึกษาของกรุงเทพมหานคร.
 ปรินทิพพานิช ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหารโดยวัตถุประสงค์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- สมยศ นาวีการ. การบริหารโดยวัตถุประสงค์. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2528.
- สุคใจ ใสสุก. การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
 ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- สุร พงษ์ทองเจริญ. ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศในสถาบันอุดมศึกษา.
 รายงานการสัมมนาเรื่อง นโยบายและการพัฒนาการสอนในสถาบันอุดมศึกษา, 2524.
 อัดสำเนา.
- สุชาติ โพธิ์สีดา. สภาพการจัดการศึกษานอกระบบของโรงเรียนเอกชน. เอกสารประกอบการ
 ประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนอาชีวศึกษาและศิลปศึกษา ม. 15(2), 2532, อัดสำเนา.
- สุพิศ ทกสุวรรณ. การบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตบางกอกใหญ่.
 ปรินทิพพานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2527. อัดสำเนา.
- เสาวนีย์ พันัสสรณ์. เทคนิคงานการเข้าเรียนภาษาของผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศภาคเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. ปรินทิพพานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

- Casey, Deo M. School Bussiness Administration. New York : The Center for apply Research in Education, 1964.
- Cronbach, Lee Jaseph. Essential of Psychological Testing. 3 rd. ed. New York : Harper, 1971.
- Colman, James A. and Sunthorn Kohtbantau. Private Schools in Thailand. : USOM /THAILAND, Nov, 24, 1970.
- Fish, Robert S. Administrative Behavior in Education. New York : Harper snd Row, 1957.
- Harris, Ben M. Supervisory Behavior in Education. N.J. : Prentice Hall Inc., 1956.
- Horowitz, P. and D. Otto. The Teaching Effectiveness of an Alternative Teaching Facility. Alberta : University of Alberta, 1973.
- Linn Henry H. School Bussiness Administration. New York : Ronald Press Company, 1956.
- Office of the Private Educational Commission. Private Educational Statistics, Academic Year 1987 - 1988. Bangkok, 1989.
- Inproveing College and University Teaching. 12 : 150; Summce, 1974.
- Taba Hilda. Curriculum Development : Theory and Practice. New York : Haroburt, Brace and Word, 1962.

התאחדות

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ที่ ทม.1007/2568

ครุฑ

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

ตุลาคม 2535

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวศรัณย์ โรจน์วิชัย เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษภาคเอกชน
ประเภทนอกระบบ ในกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.ปฐม นิคมานนท์

ประธาน

ดร.สวัสดิ์ อุดมโภชน์

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตฯขอความอนุเคราะห์ คือ ขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องการศึกษาเอกชน
ในระหว่างเดือนตุลาคม 2535 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร บัวทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ตุลาคม 2535

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์และแบบบันทึกข้อมูล

เรียน เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศรัณย์ วรรณวิเศษ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบ ในกรุงเทพมหานคร" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงด้วยดีก็ต่อเมื่อได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน โดยการตอบแบบสัมภาษณ์และแบบบันทึกข้อมูลทุกข้อให้ตรงกับความจริงให้มากที่สุด ซึ่งผลของคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด จึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสัมภาษณ์และแบบบันทึกข้อมูลที่แนบมาพร้อมนี้ และจะขอคืนเวลาส่วนหน้า เพื่อขอสัมภาษณ์ อีกเทปอีกครั้งหนึ่ง จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวศรัณย์ วรรณวิเศษ)

นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

ภาคผนวก ข

แบบบันทึกข้อมูลและแบบสัมภาษณ์เจ้าของโรงเรียน

แบบบันทึกข้อมูลเจ้าของกิจการหรือผู้บริหารโรงเรียน

ในโครงการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบในกรุงเทพมหานคร

ชื่อโรงเรียน.....
 ที่ตั้ง.....
 วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์.....เวลา.....
 ผู้ให้สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์และข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ เพศ..... อายุ.....
2. ฐานะของผู้ให้สัมภาษณ์ < > เจ้าของ < > ผู้ดำเนินกิจการแทน
3. สถานภาพการสมรส < > โสด < > สมรส
4. ระดับการศึกษา < > ต่ำกว่าปริญญาตรี < > ปริญญาตรี < > สูงกว่าปริญญาตรี
5. โรงเรียนได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเมื่อ พ.ศ.
6. ปฏิบัติการสอนมานาน.....ปี
7. โรงเรียนดำเนินการประเภท < > บุคคลคนเดียว < > นิติบุคคล
8. ปัจจุบันมีครูรอบทุกวิชา รวม.....คน
9. ปัจจุบันมีนักเรียนรอบทุกวิชา รวม.....คน
10. เปิดทำการสอนระหว่างเวลา.....ถึง.....
11. เปิดทำการสอน วันละ.....รอบ
12. วันหยุดประจำสัปดาห์คือ วัน.....

ตอนที่ 2

แบบสัมภาษณ์เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียนชนิตปลายเปิด

ขอให้ท่านช่วยระบุปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนของท่าน ว่ามี
ปัญหาอะไร (โปรดเล่าย่อ ๆ)

.....
.....
.....
.....
.....

1. ด้านการจัดตั้ง

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ หรือวิธีแก้ไข.....

.....

ผลที่ได้จากการแก้ไข.....

.....

2. ด้านการบริหาร

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ หรือวิธีแก้ปัญห.....

.....

ผลที่ได้จากการแก้ไข.....

.....

3. เกี่ยวกับหลักสูตร

ปัญหา.....
.....
ข้อเสนอแนะ หรือวิธีแก้ปัญา.....
.....
ผลที่ได้จากการแก้ไข.....
.....

4. เกี่ยวกับผู้สอน

ปัญหา.....
.....
ข้อเสนอแนะ หรือวิธีแก้ปัญา.....
.....
ผลที่ได้จากการแก้ไข.....
.....

5. เกี่ยวกับผู้เรียน

ปัญหา.....
.....
ข้อเสนอแนะ หรือวิธีแก้ปัญา.....
.....
ผลที่ได้จากการแก้ไข.....
.....

6. เกี่ยวกับอาคารสถานที่

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ หรือวิธีแก้ปัญหา.....

.....

ผลที่ได้จากการแก้ไข.....

.....

7. เกี่ยวกับสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

ปัญหา.....

.....

ข้อเสนอแนะ หรือวิธีแก้ปัญหา.....

.....

ผลที่ได้จากการแก้ไข.....

.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสุรางค์ วิจารณ์ชัย
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนทิวไผ่งาม หมวดภาษาต่างประเทศ ถนนจรัญสนิทวงศ์ ซ. 46 บางพลัด กรุงเทพฯ โทร. 424 - 6704
ที่อยู่ปัจจุบัน	455/11 ถ.จรัญสนิทวงศ์ ซ. 35 บางขุนศรี กรุงเทพฯ โทร. 412 - 4032
การศึกษา	Cert. (T.E.F.L) Teaching English as a Foreign Language, London, U.K. Mont.Dip. Montessori Method of Ed. London, U.K. คบ. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียน สอนภาษาอังกฤษ
ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบ ในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

สุรางค์ ใจจันทน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2536

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบ ในกรุงเทพมหานคร เพื่อสะท้อนให้เห็นข้อมูลที่เป็นจริงในปัจจุบัน ตลอดจนการนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ในการพิจารณาประกอบการวางแผนพัฒนาโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษให้สามารถบริการแก่นักเรียนหรือประชาชนที่สนใจอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการ และเป็นไปตามนโยบายของการจัดการศึกษาของรัฐ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ทาการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เจ้าของหรือผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 19 คน รวมทั้งการเยี่ยมชมโรงเรียนด้วยตนเองเพื่อศึกษาสภาพที่แท้จริงในขณะนั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบบันทึกข้อมูลและแบบสัมภาษณ์ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานโดยแบ่งเป็น 6 ด้าน คือ ด้านการดำเนินงาน ด้านการบริหาร ด้านหลักสูตร ด้านครูและนักเรียน ด้านอาคารสถานที่ และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพการดำเนินงาน โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันพบว่ามีวัตถุประสงค์หลายประการเช่น เพื่อเปิดสอนภาษาต่างประเทศ ผูกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน เตรียมความพร้อมทางด้านภาษาสำหรับเด็ก ให้บริการประชาชน และเพื่อเป็นการเผยแพร่ศาสนาและวัฒนธรรม ลักษณะของการดำเนินงานส่วนใหญ่ร้อยละ 84.21 ดำเนินงานโดยบุคคลคนเดียว นอกนั้นดำเนินงานในรูปแบบสมาคมหรือองค์กรนิติบุคคล หลักสูตรที่สอนมีการจัดแบ่งตาม ระดับชั้นของผู้เรียนตามความสามารถ และความสนใจเฉพาะของผู้เรียน ด้านครูผู้สอนนั้นมีทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ มีชนิดครูประจำและครูที่ทาการสอนชั่วคราว ผู้เรียนมีทั้งชายและหญิงจำนวนพอ ๆ กันมีอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป และนิยมเรียนในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อนมากที่สุด ส่วนอาคารสถานที่มีปัญหาบ่อยมาก

จะมีบ้างคืออยู่ห่างไกลถนนใหญ่ และการจราจรไม่สะดวกเท่าที่นั้น ด้านสื่อการเรียนการสอน มีการใช้สื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ช่วยเช่น วิทยุ วีดีโอ เป็นต้น

2. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานสรุปได้ 10 ประการดังนี้
 - 1) ปัญหาเรื่องการแข่งขันมีการแข่งขันสูงมากระหว่างโรงเรียนสอนภาษาด้วยกัน
 - 2) ปัญหาเรื่องครูเข้า - ออกบ่อยทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง
 - 3) ปัญหาด้านสถานที่ไม่พอกับจำนวนนักเรียน
 - 4) ปัญหาการตัดสินใจล่าช้าเนื่องจากโรงเรียนนั้นมีหลายสาขา
 - 5) ปัญหาการจัดสวัสดิการให้แก่ครู
 - 6) ปัญหาการขาดบุคลากรด้านบริหาร
 - 7) ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร
 - 8) ปัญหาด้านการเรียนการสอน
 - 9) ปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
 - 10) ปัญหาด้านอุปกรณ์ สื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกในด้าน

การเรียนการสอน

PRESENT SITUATION AND PROBLEMS IN RUNNING THE NONFORMAL
EDUCATION PROGRAMMES OF ENGLISH PRIVATE SCHOOLS IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

SURANG ROJVANICH

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University

March 1993

The purpose of this research was to study the existing status and the problems in running the nonformal education programmes of the English private schools in Bangkok , as perceived by the school proprietors or its assignees. The information obtained would be useful in planning and improvement of the schools of this type in the future.

This research was a qualitative study. The sample consisted of nineteen school owners or the representatives who gave the facts and all the details about the schools. The non-structured interview and systematic observation were applied in the data collection during October-November in the year 1992.

The data collecting tools were a set of an interviewing forms setting six aspects : planning general management, curriculum, teachers and students, building facilities and teaching facilities.

The research revealed the following findings :

1. The purposes of the school were : teaching foreign languages; practicing the English four skills , speaking , listening , writing and reading ,providing language readiness for children, providing services to the community, and releasing information on cultural and religious affairs. The majority of the schools , 84.21 per cent , was run by a single owner, while the others were run by an association or a syndicate. The courses were provided in accordance with the learners' ability and interest. There were both foreign teachers and Thai teachers , both permanent and part-time. There were as many male students

as female students whose ages were beyond 11 years. Their favourite periods were during the summer and on the weekends. There was no problem about the building facilities except the fact that some schools were quite far away from the main roads making it inconvenient to reach the schools. A number of media and teaching facilities , e.g. radio , video, were employed in the schools.

2. The problems in running the school were :

- 1) Fierce competition among the English Private Schools.
- 2) Frequent resignations of the teachers causing lesson interruptions.
- 3) Insufficient room for the students.
- 4) Indecisiveness of the executive staff causing difficulty in controlling the school because there were so many branches.
- 5) Provision of welfares for the teachers.
- 6) The lack of management staff.
- 7) The curriculum and the management of the curriculum.
- 8) The method of teaching and learning.
- 9) The relationship between teachers and students.
- 10) The media , equipment and other teaching and learning facilities.